

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRÆCORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

THEOPHYLACTVS
SIMOCATA
EPISTVLAE

EDIDIT
IOSEPH ZANETTO

B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1985

Sächsische

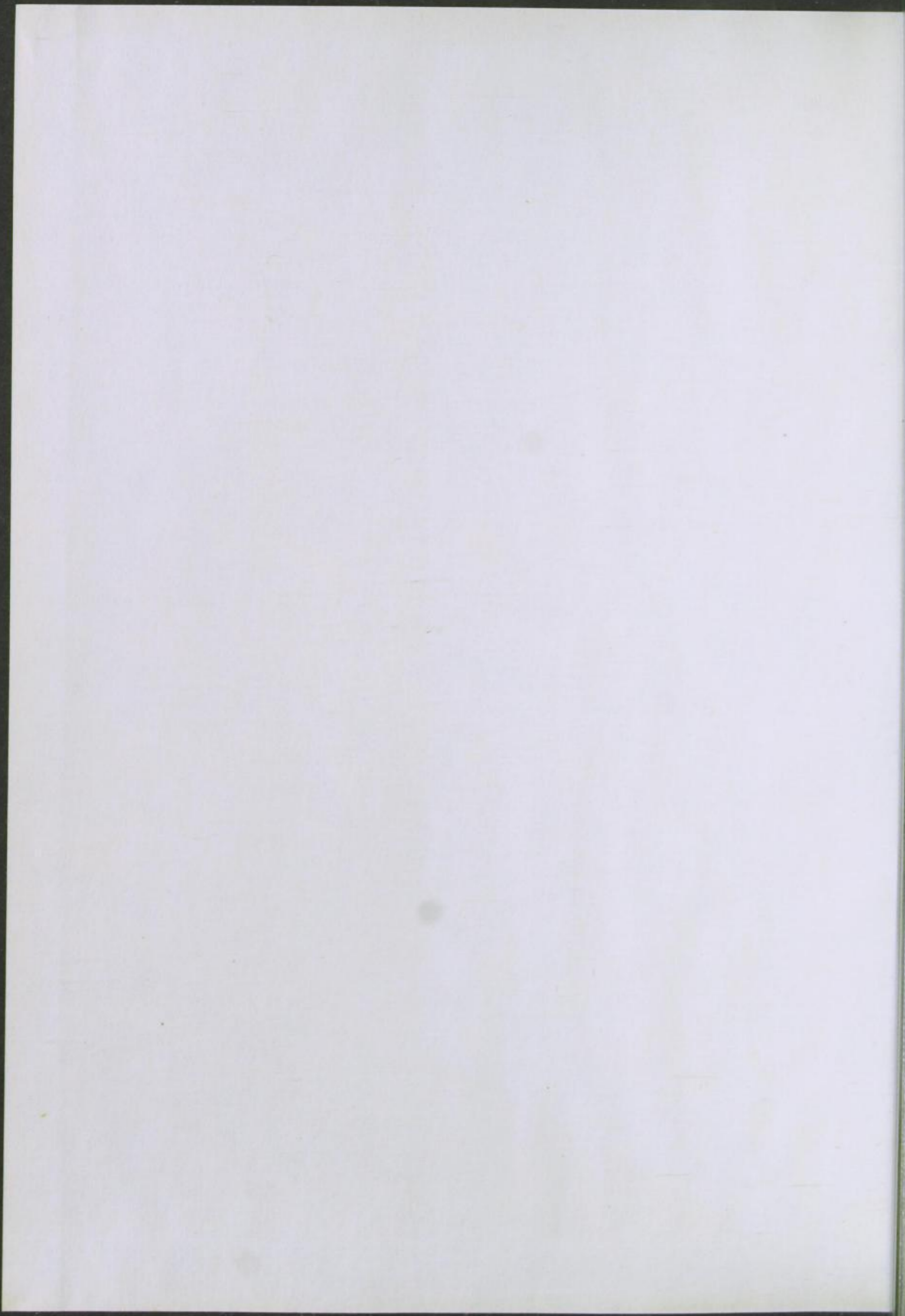
59	8°
----	----

5648

Landesbibl.

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1985

THEOPHYLACTI SIMOCATAE
EPISTVLAE

EDIDIT

IOSEPH ZANETTO

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1985

[Theophylactus Simocatta]

24

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

Sächsische
Landesbibliothek

21 AUG. 1985

Dresden

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1985

1. Auflage

VLN 294/375/18/85 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig,

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 247 2

03350

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ
ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ
ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ

1. Κριτίας Πλωτίνω

Τέτιξ ὁ μουσικὸς ἦρος φανέντος τῆς μελωδίας ἀπάρχεται· ᾠδικώτερος
δὲ τοῖς ἄσμασι καὶ τὴν φύσιν λαλίστερος ὥρα μεσημβρίας γνωρίζεται,
ἀκτίνων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. τερετίζει γοῦν ὁ μελωδὸς βῆμα
5 τὸ δένδρον ποιούμενος, θέατρον τὸν ἀγρόν, καὶ τοῖς ὀδίταις τὴν μουσικὴν
ἐπιδείκνυται. ἄσαι γοῦν καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς ἀρετὰς ἐπειγόμεθα· ἐκθάλλουσι
γὰρ πως καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐγκώμιον τὰ ἡμέτερα. πάλαι γὰρ νεκρωθέν-
τας ἡμᾶς τῷ ὀυπώδει βίῳ ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἀνεψύχω-
σας. οὕτω γενοίμην ὁ Κριτίας Πλωτίνος· Πλωτίνος γὰρ ἢ σώματος
10 ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ἐπὶ γῆς, ἢ φιλοσοφία σωματωθεῖσα μετὰ τῶν ἀνθρώ-
πων ὡς ἄνθρωπος ἀναστρέφεται.

2. Δόρκων Μόσχωνι

Ὁ ταξίαρχος τῶν προβάτων, ὁ θαυμαστός μοι κριὸς ἀπόλωλε, καὶ ποιμαντικῆς ἡγεμονίας χηρεύει τὰ θρέμματα. κακόν τι πεπόνθαμεν μέγιστον, καὶ τί μοι δοκῶ χαλεπαίνειν τὸν Πᾶνα· οὐ γὰρ τῶν σίμβλων αὐτὸν ἀπαρχαῖς ἐτιμήσαμεν. διὸ πρὸς ἄστν χωρῶ τὸν ὀργίλον πρεσβευσό- 5 μενος, καὶ τοῖς πολίταις τὴν ἀπήγειαν διηγήσομαι φήσας· ἑδιὰ μελιτοῦτταν ὁ Πᾶν τοῦ ποιμνίου μοι τὸν ἡγεμόνα διώλεσεν·.

3. Θεανὼ Εὐρουδίκη

Ὁ φυσικός σοι κόσμος παρώχηκε, καὶ ῥυτίδων ἐγγύς ἢ εὐπρέπεια· σὺ δὲ παραχαράττειν ἐπιχειρεῖς τὴν ἀλήθειαν ἐπιπλάστῳ κόσμῳ τοὺς ἐραστάς φενακίζουσα. πειθάρχει τῷ χρόνῳ, γραῖδιον· οὐ γὰρ εὐπρεπεῖς οἱ λειμῶνες ἐν μετοπώρῳ τοῖς ἄνθεσι. μέμνησο καὶ θανάτου — τούτῳ γὰρ ἐγεινία- 5 σας — καὶ σωφροσύνην ἐξ ἀνάγκης ἀσκεῖν ἐπιτήδευε. καὶ γῆρας γὰρ ἀδικεῖς καὶ νεότητα· τὸ μὲν γὰρ ἐπαγγελλομένη διέψευσαι, τὸ δὲ κεκτημένη ἐνόθευσας.

4. Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ

Ὅρους ὁ δημιουργὸς καὶ τῷ θαλαττίῳ διετάξατο κλύδωνι, καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τὸ πελάγιον κεχαλίνωται ῥεῖθρον, καὶ ψάμμος τίς ἐστι μικρὰ ἠπείρῳ καὶ τῇ θαλάττῃ μεταίχμιον· οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἢ θάλαττα τὴν

5 γείτονα γῆν συγκεχώρηται· παλινδρομεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸ τὸ ῥεῖθρον
 μαινόμενον μεγάλην ἀπειλήσαν τῇ χέρσῳ τὴν ἔφοδον. ὄρους τοιγαροῦν,
 ὦ Ἀντίπατρε, τῷ σῶ νομοθέτει θυμῷ ὑπηρέτιν τὴν χεῖρα τῆς ὀργῆς μὴ
 ποιούμενος. τὸ μὲν οὖν συμφιλοσοφεῖν ταῖς χερσὶ καὶ τὴν γλῶτταν
 ἐντελοῦς ἀρετῆς ὄρος ἀκρότατος· εἰ δὲ μὴ ταύτης κρατεῖν οἷός τε εἶ,
 10 ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυχαγῶγει, εἰ κυσὶν ὑλακτοῦσιν εἰοικέναι βεβούλησαι.
 οὕτω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα ἀφροῦ περαιτέρω καὶ σάλου τὰ τῆς
 ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται.

5. Αἴγειρος Πλατάνῳ

Κακὰς γείτονας, ὦ φίλος, τὰς γεράνους κεκτήμεθα. πόλεμον ἀθάνατον
 περὶ τὸ γήδιον ἔχουσιν. οὔτε γὰρ τοῖς πατράσι τοῖς ἡμετέροις ἐσπείσαντο,
 οὔτε τοῖς μετ' ἐκείνους ἡμῖν τὸν πόλεμον διελύσαντο. καίτοι ἀπαρχαῖς
 5 τοῦ θερισμοῦ πολλάκις αὐτὰς ἐτιμήσαμεν· ἀλλὰ καὶ μοῖραν τοῦ γηδίου
 τινά, ὥσπερ ὀργάδα θεῶ, ταῖς ἀχαρίστοις δεδώκαμεν. ἀλλ' οὐκ αἰδέσιμα
 τὰ δῶρα παρ' ἐκείναις, ὡς εἶοικε. τοιγαροῦν ἅπαντες τῶν ἐντεῦθεν
 ἀπαίρομεν· πέτρας γὰρ ἡμῖν γεωργεῖν συμφερώτερον ἢ πεδία καὶ γηλό-
 φους οἰκεῖν χαλεπὰς κεκτημένους τὰς γείτονας.

6. Ἐρατὸ Τερψιδέα

Τὸν χρυσοῦν Καλλικράτην εἰκόνα σοι γεγραφέναι φασί· τὴν δὲ γραφὴν
 οὐ Τερψιδέα οἶμαι δηλοῦν, ἀλλὰ τὴν Λάκαιναν Ἑλένην, ναὶ μὰ τοὺς
 ἀφενδεῖς Παρρασίου πίνακας. τοιγαροῦν καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν φύσιν

ἠδίκησας, τὴν μὲν ἐνυβρίσασα, τὴν δὲ σοφισαμένη· ψεύσασθαι γὰρ τὴν 5
 Παρρασίου τέχνην ἠνάγκασας καὶ τὰ μὴ προσόντα σοι διαποικίλαι τοῖς
 πίναξιν, ὥσπερ τὰ τῆς φύσεως καλλωπίζουσα σφάλματα καὶ πολλὴν
 ἐκείνης τὴν ἀτεχνίαν δεικνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ γραφέως ἐπαινέτις
 εἰμί — οὐ γὰρ τῆς σῆς ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος ἠνέσχετο — καὶ τῆς
 φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα κακίστη ψυχῇ σώματος εὐπρέπειαν μὴ 10
 πιστεύσασαν.

7. Σωσίπατρος Τερπάνδρῳ

Νόμος ἐστὶ ταῖς ἵπποις, ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ μάλα σοφός· ἐπαινῶ γὰρ
 ἐγὼ τὸ περὶ ταύτας λίαν φιλόστοργον. ἀλλὰ τίς ὁ νόμος αὐταῖς; τὴν
 ὑπομάζιον ἵππον ὅταν ἐνδεᾶ τῆς θρεψομένης θεάσονται καὶ πόρρω που
 τὴν τεκοῦσαν, οἷα συμβαίνει τινά, τοῦ γεννήματος, δρῶσί τι γεννικόν· οὐ 5
 γὰρ τῆς ἑαυτῶν ἐπιλανθάνονται φύσεως, καὶ περιθάλλουσι τὸ μονωθὲν
 κατ' οὐδὲν δυσχεραίνουσαι, ὥσπερ ἔκγονον προσεχές τε καὶ γνήσιον. καὶ
 φύσις μὲν ταύταις οὕτω φρονεῖν· οὐ γὰρ Σόλωνος νόμος ἠνάγκασε.
 μετοχετεύσω τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀδελφιδοῦν ὑπερορᾶς θύραν ἐκ
 θύρας ἀμείβοντα, ἀθλιώτατον τριβώνιον ἀμπεχόμενον· τῶν ἀλόγων 10
 ὄντως ἀλογώτερόν σοι τὸ φρόνημα. κύνας ἀλλοτρίους σιτίζεις· οὕτω γὰρ
 τοὺς περὶ σέ κόλακας εἰπεῖν οἰκειότερον. εὐνούστατοι γὰρ εἶναι σοι
 δόξουσι, μέχρις ὅτου τοῖς σοῖς ἐπεντροφῶσι, ὧ δαίλαιος· ὑλακτῆσουσι
 δὲ πάντως καὶ σὲ ἔτι τῆς κραιπάλης τῆς ἔναγχος ἐρευγόμενοι. κολάκων
 γὰρ φύσις καὶ μνημονικὸν πρὸς κακίαν καὶ τῶν ἀγαθῶν εὐεπίληστον. 15

ὄψε ποτε τὸν ἀδελφιδούν περίθαλπε, Τέρπανδρε· εἰ δὲ μή, τὴν πρόνοιαν ἀκαταγώνιστον ἔξεις πολέμιον τοῖς δακρύοις τῆς φύσεως τὴν ἑαυτῆς ἀκονήσασαν μάχαιραν.

8. Δάφνων Μύρωνι

Μέχρι τίνος ἐπικοιλαίνεις τὸ γήδιον καὶ τὸ κατομβροῆσαν ὕδωρ ἐπιροροφήσεις, ὦ δείλαιος; ἢ τάχα μοι καὶ λιμώττειν τοὺς παῖδας διὰ τὸ κάταυχμον μηχανᾶ; τὸ σὸν γὰρ περιλιμνάζεται γήδιον, τὸ δὲ ἡμέτερον καὶ 5 φύσιν ἠγγνόησεν ὕδατος. ἐρωτάσθωσαν πρὸς θεῶν αἰ νεφέλαι, εἰ μόνῳ τῷ Μύρωνι ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ. ἀνὴρ ἐπίφθονος μέγα κακόν· εἰ δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι κεκλήρωται, ἀπαραίτητον τὸ δυστύχημα καὶ θανάτῳ μόλις πανσόμενον.

9. Εὐρύπη Δεξικράτει

Ἐνάτη φθίνοντος Ἀνθεστηριῶνος ἐπανήκειν πρὸς ἡμᾶς ἐπηγγείλω, καὶ διέψευσαι τὰς συνθήκας, Δεξικράτες. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθαλώθησαν αἰ φρένες τῷ ἔρωτι καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέρνιον ἐκπεφλόγισται. ἀπεκοτ- 5 τάβιζον δὲ καθ' ἡμέραν τὰ δάκρυα καὶ τὴν σὴν ὄνειροπόλουν ἐπάνοδον, ὁ δὲ τῶν θυρῶν ψόφος αἰεὶ μοι φαντασία τῆς σῆς παρουσίας ἐγίνετο. σὺ δέ, Δεξικράτες, μετοχετεύεις ἐφ' ἑτέρας τὸν ἔρωτα, καὶ σοι τὸ ξένον αἰεὶ τιμιώτερον· τῷ γὰρ ταχίστῳ κόρῳ αἰ τῶν ῥαθύμων ψυχαὶ δουλαγωγεῖσθαι εἰώθασιν. ἄπιστόν τι χοῆμα πόθος καὶ ἔρωτες, καὶ βληθήσῃ ποτὲ καὶ 10 αὐτός· τῶν γὰρ ἀδικουμένων αἰ συμφοραὶ ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας μεταβαίνουσιν.

10. Ἐρμαγόρας Σωσιπάτρῳ

Λίαν ἀγεννῶς ἀκήκοά σε τὴν πενίαν ὀδύρεσθαι καὶ κακίζειν τὸν
 πλοῦτον ὡς ὄντα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀνώμαλον, τοῖς μὲν ἐφικτήν, τοῖς
 δὲ δυσέφικτον τὴν ἑαυτοῦ παρεχόμενον κτῆσιν, ὥσπερ βασκαίνουσαν ἐπὶ
 τούτῳ τοῖς ἀνθρώποις τὴν φύσιν. εἰ γὰρ ἡλίου λαμπηδόνες τοῖς ἀνθρώποις 5
 ἐπίσης καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὄλοις ἐστὶ προχειρότατος καὶ ποταμῶν
 ῥεῖθρα χειμάρρων τε καὶ ἀεννάων ἅπασιν ἐστὶν εὐπόριστα, τί δήτα —
 ἔφησ — τὸν χρυσὸν ἢ φύσις οὕτως ἀπηκριβωμένον τοῖς ἀνθρώποις
 διέθετο καὶ φιλόνεικον δῶρον τοῖς ὑπὸ σελήνην ἀπένειμε, δι' οὗ μέγιστα
 κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν; ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλωτα τῶν σῶν καταχέω 10
 δογμάτων· αὐτὸν γὰρ τὸν τῆς φύσεως ἔπαινον ὑπόθεσιν ψόγου πεποίη-
 σαι καὶ ταῦτόν πέπονθας τῇ γλαυκί· ἀβλεψίας γὰρ αἴτιον ἐκείνη δοκεῖ τὰς
 περιφανεῖς τοῦ ἡλίου ἐκλάμπεις. λυσιτελῶς λιμώττει χρυσοῦ τὸ ἀνθρώπινον
 γένος, Σωσίπατρε· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τέχναι τῷ βίῳ εἰσήχθησαν καὶ
 πόλεις ᾠκίσθησαν καὶ συναλλαγμάτων εὐμάρεια. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην 15
 εἰπεῖν, πάσης εὐκοσμίας ἐστέρητο ἂν τὸ περίγειον τουτὶ ἐνδιαίτημα, εἰ
 μὴ χρυσὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων ἐπιδεεῖς ἔτεκτῆνατο· οὐ γὰρ ἂν
 πλωτῆρ ἐναντίλλετο, οὐχ ὁδοιπόρος ἐνεπορεύετο, οὐκ ἀροτῆρα βοῦν οἱ
 γεωργοῦντες ἐκέκτηντο, οὐ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπρεσβεύετο σκῆπτρα,
 οὐκ ἀρχαῖς καὶ προσφόροις τὸ ὑπήκοον ἐκεκόσμητο, οὐ στρατηγὸς 20
 ἔδημαγώγει τὸ στράτευμα. εἰ δὲ καὶ ἀπόρρητον λόγον θέλεις μαθεῖν,
 ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ἡνίας πεπίστευται, καὶ βασανίζεται
 ἔφεις ψυχῆς δι' αὐτοῦ, καὶ τῷ Κελτικῷ ποταμῷ ἐστὶν ἐφάμιλλος· νό-
 θου γὰρ ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχός ἐστιν ἀληθέστατος.

11. Καλλίσταχος Κυπαρίσσωνι

Τῶν ἀκάρπων καὶ ἀνημέρων δένδρων τὴν φύσιν ὁ Σιμιχίδας χθές που ἐνέπρησε· τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην τοῖς ἀτελεσφορήτοις ἐψηφίσατο δένδροις. ἡ δὲ τοῦ παμφάγου πυρὸς φύσις τὴν ὁρμὴν εἶχεν ἀκόλαστον, καὶ
 5 τοῦ ἀγρογείτονος ἄφνω τὸ χωρίον διώλεσεν. ὁ δὲ τὴν διφθέραν ἀφείς καὶ τὴν δίκηλλαν πρὸς ἄστυ χωρεῖ ῥήτορα ληψόμενος σύμμαχον, καὶ τῷ Σιμιχίδα δικαστήριον συγκεκρότηται. τοῦτο κἀγώ, Κυπαρίσσων, κατὰ σοῦ σκευωρήσομαι, εἰ μὴ ταῖς σαῖς μελίτταις προστάξιας τῶν ἐμῶν λειμώνων ἀπέχεσθαι, καὶ μαθήσῃ ἀλλοτρίοις πόνοις μὴ κεκτῆσθαι
 10 πρόσοδον ἄδικον.

12. Μελπομένη Πραξιμίλλῃ

Ἐπὶ τὸ Λεωκόριον τὰς διατριβὰς ἢ ἀδλητοὺς Χρυσογόνη πεποιήται, καὶ τάχα που καὶ τέρεπιν οἶεται τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς. καὶ φησιν ἡμᾶς τὸ πορνίδιον ἄγαν δυσανασχετεῖν ἐπὶ τῷ πράγματι. ἐγὼ δὲ οὐ περὶ πολλοῦ
 5 πεποιήμαι τὸ πραττόμενον· τοὺς γὰρ ἐραστάς ὅποιοι ὄντες τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς τὰ τῆς Χρυσογόνης βασανίσειεν ἤθη. ἀλλὰ γίνου μοι, πρὸς θεῶν, ἀψευδοῦς ἀποκρίσεως σαφέστατος ἄγγελος καὶ τῇ Λακαίνῃ φράσον· ἡμεγίστας σοι χάριτας τοῦ γε ἔνεκα, Χρυσογόνη, ὀφείλομεν· τῇ σῇ γὰρ ἀμορφία σεμνότερα δειχθήσεται τὰ ἡμέτερα, ἐπεὶ καὶ κολοιοῦ μὴ
 10 φανέντος καὶ κόραξ τοῖς εὐπρεπέσι καταλογισθήσεται ὄρνισιν.

13. Ἀρίστον Νικία

Φιλομαθέστατον ζῶόν φασι τὸν ἑλέφαντα καὶ ἀνθρωπείων διδαγμάτων μαθητὴν ἐπιδέξιον· οὐ γὰρ ὁ τοῦ σώματος ὄγκος θαυμαστός παρ' αὐτῷ ὅσον ὁ τῆς παιδείας κόσμος τετίμηται. καὶ ταῦτα μὲν παῖδες περιθροῦλλοῦσιν Ἰνδῶν· ἐγὼ δὲ τοῦ Νικίου τεθαύμακα τῶν ἀλόγων ζῴων ἔχοντος 5 τὸν λογισμὸν ἀλογώτερον. ὑπάρχων γὰρ παῖς ἀνδρὸς σοφιστοῦ τὰς πατρῷας ἐκλελάκτικας ἀρετάς, περὶ δὲ κύβους καὶ παλαίστρας τὴν τοῦ βίου σχολὴν κατηνάλωσας, καὶ γέγονας πέρας εὐγενείας τῷ γένει. εἰ τοίνυν παῖς ἀκούειν Ἑρμαγόρου ἐθέλεις, ὁπέ ποτε πρὸς τὸν ἐκείνου βίον ἐπάνηκε· ἀγαθὸν γὰρ ὅτω κἂν ἐν γήρᾳ σοφία τε καὶ φρόνησις παρῆ, καθὰ δοκεῖ καὶ 10 τῷ Πλάτῳ. εἰ δὲ τῶν πάλαι κακῶν δυσανασχετεῖς μεθιστάναι καὶ παῖδα σαντὸν Ἑρμαγόρου κηρύττεις, τυμβωρύχος ἴσθι τοῦ πατρῷου τάφου γινόμενος· τῇ σῆ γὰρ κακία τὰς ἐκείνου ἀρετάς καθυβρίζεις.

14. Μυρωνίδης Δαμάλῳ

Τὸ ποίμνιον ἅπαν ὁ σὸς ἐλυμήνατο παῖς. τὸ κισσύβιον αἰεὶ πληρώσας τοῦ γάλακτος ἐπὶ τὰς πλατάνους ὁ λωποδύτης χωρεῖ καὶ στιβάδα ποιήσας ἀπεριμερίμνως ἀναπέπτωκε καὶ τὸν ἀβροδίαιτον βίον ἀσπάζεται. εἶτα τὴν σύριγγα κομισάμενος ὥσπερ ἐπιδείπνιον ᾧδὴν τὴν εὐθυμίαν προβάλλεται, 5 καὶ τοὺς ἀγροικικοὺς παραχαράττει θεσμούς. τὰ δὲ θρέμματα τῆδε κἄκεισε διέσπαρται καὶ πρὸς ἔφοδόν ἐστιν εὐάλωτα. ναὶ δὴ καὶ τοὺς ὄνθους εὐώνους διαπιπράσκει ὁ δαίλαιος, καὶ Μυρωνίδην ἀδικῶν οὐκ

αἰσχύνεται. εἰστίων χθὲς τὸν Τρυγίαν λαμπρῶς· ἰσχάδες γὰρ ἦν μοι καὶ
 10 ἀκρίδες τὰ ὄψα. ὁ δὲ θεσπέσιος οὐτοσί νεανίας τῶν ἰσχάδων τὰς πλείστας
 ἐκβέβρωκε καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξερρόφησεν — ὁ δὲ Τρυγίας
 ἐκεχήνει — καὶ μοῖράν τινα μετὰ κόρον κομίζεται οἴκαδε. ἀπίτω μοι
 λοιπὸν τῶν ἀγρῶν ὁ Κλεινίας· τῶν γὰρ πόρρω κακῶν αἰρετώτερόν ἐστιν
 ἀνέχεσθαι ἢ πολέμιον οἴκαδε τρέφειν κρουπτόμενον.

15. Ἀταλάντη Κορίννη

Ἐν τῇ παλαίστρᾳ τὸν Ἀυγείαν τεθέαμαι, Κόριννα· τὴν δὲ θεάν οὔτε
 λόγος ἐκφράσειεν οὔτε ζωγράφου χεῖρες μιμήσαιντο. ἦν γὰρ ὁ νεανίας
 εὐσθενής, ὀρθίος, τὸ περιστέριον λάσιος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ δορκάδος αὐτῶ.
 5 τὸ δὲ βλέμμα οὔτε θυμῶ φοινισσόμενον οὔτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι,
 ἀλλ' ἀνδρεῖον καὶ προῶν ὁμοῦ. ἡ δὲ χροιά ἢ τοῦ σώματος οὔτε πρὸς τὸ
 θηλυπροπές ἐλευκαίνετο οὔτε πρὸς τὸ μελάντερον κατεσκίαστο. ἡ δὲ
 θοῖξ ἠρέμα πως ἐπεκύναινε τῇ οὐλότῃ καὶ κνανίζουσαν ὥρα γαλήνης
 τὴν θάλατταν εἰκονίζετο, ὅτε καὶ τὴν γείτονα χέρσον ἀπαλῶ περιπτύσσεται
 10 ῥεῖθρῳ τὸ μανιῶδες τοῦ κλύδωνος καὶ βάρβαρον παρεάσασα. αἱ δὲ παρειαὶ
 οὔτε κατέρυθροι — γυναικῶδες γάρ — οὔτε πάλιν ὠχρότητι τὴν εὐπρέ-
 πειαν ἐπεστύγναζον. ἡ δὲ ῥὶν λίαν σεμνῶς ἐτετόρνευτο καὶ πολλὴν τῆς
 δημιουργοῦ φύσεως τὴν ἐπιστήμην ἀπήλεγχε. τὸ δὲ ἔλαιον ἐπιχεόμενον
 ἠλιοειδῶς περιήστραπτε καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐκλάμψεων τὴν
 15 παλαίστραν ἀκτίνων δίκην ἠγλαίζε. πέπονθα, Κόριννα, τὴν ψυχὴν, καὶ
 δοιμντέρας τῆς ἀλγηδόνης αἰσθάνομαι· ἐρωτικὸν γὰρ διηγήσασθαι
 πάθος τὸ γυναικεῖον φύλον αἰσχύνεται.

16. Γοργίας Ἀριστείδη

Δανειζόμενος γέγηθας, εἰσπραττόμενος ἀνιᾶ, καὶ συναντῶν τοῖς δανεισταῖς καταπλήττη τῷ φόβῳ, ὥσπερ θηρίοις τισὶ φοβεροῖς καὶ ἀνημέροις ἐντυγχάνειν δοκῶν· καὶ περισκοπεῖς τὰς τριόδους καὶ πρὸς τὰς στοὰς ἀφορᾶς τοὺς δανειστὰς δραπετεύειν γλιχόμενος, ὥσπερ οἱ 5 ναυτιλλόμενοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι λιμένος τυγχάνειν ὀρέγονται. ἀλλὰ καὶ κακῷ τὸ κακὸν ἐπινέμεις· δανειζόμενος γὰρ παρ' ἄλλων ἄλλοις ἀποδίδως τὸ ὄφλημα, ταῦτόν τι ποιῶν τοῖς διὰ φόβον θανάτου κατακρημνίζουσιν ἑαυτούς. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ δανείζεσθαι πολυσχιδές τι τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακὸν καὶ τῆς μυθικῆς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις γεννήμασιν 10 ἐστὶ χαλεπώτερον, καὶ ἐν ταῖς καθ' ὕπνον φαντασίαις εὐλαβοῦ τὸ δανείζεσθαι· οὕτω γὰρ ἐλευθέρως τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας προσβλέψειας καὶ τὸν ὑπὲρ γῆς ἀέρα λίαν προσηνῶς ἀναπνεύσειας.

17. Λόφων Πεδιάδι

Μὴ ἴκοιτο ὥρας ὁ Λεύκιππος· κακὸν γὰρ ἡμῖν ἔτρεφε τὸ χωρίον θηρίον. περὶ τῶν ὄρων τοῦ λοφιδίου ἐμοὶ καὶ Σωστράτῳ συνεκεκρότητο δικαστήριον. ὁ δὲ Λεύκιππος ὅλος τὰς φρένας διέφθαρτο καὶ χροσοῦν τὸ δικαστήριον θεάσασθαι ὠρέγετο· τοιοῦτον φιλόχροσον πάθος κατεῖχε 5

τὸν δύστηνον. τοῦτο καὶ Σώστρατος ἐπιγνοὺς χρυσῶ τὴν νίκην ὠνήσατο καὶ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ Λευκίππου ἐπέβυσεν. ἡ παρθένος Δίκη διέφθαρται, καὶ χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν ταλαντεύεται. ἡ γὰρ ἰσόρροπος κρίσις ἀπόλωλε· δῶρα γὰρ μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον ἀξιόπιστον.

18. Ἐρωτύλος Ὑψιπύλη

Ὅργῶσι καὶ φοίνικες ἔρωτι φυσικῶ, καὶ τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν ἐφίεται, καὶ περικυρτοῦται ὁ ἄρρεν τῶ ἔρωτι καὶ τῇ κόμῃ τῆς ἐρωμένης προσπλέκεται. εἰ δὲ καὶ πόρρω τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος ἔνεστι, ψῆνας ἐκ τῆς θηλείας ἀράμενοι τῶ ἄρρενι περιάπτουσι καὶ σοφίσματι ψυχαγωγοῦσι τούτου τὸν ἔρωτα. εἰ τοίνυν ἐπανήκειν θᾶπτον οὐχ οἷα τε εἰ πρὸς ἡμᾶς, παρηγόρει μοι διὰ ζωγράφου τὸν ἔρωτα, καὶ πίναξιν ἢ γραφὴν φαντασίαν τῆς σῆς παρεχέτω μοι θεᾶς· ἱκανὴ γὰρ καὶ δόκησις τοὺς ἄγαν ἐρῶντας σοφίσασθαι.

19. Διογένης Χρύση

Πλούτου σε ταμίαν, οὐ δεσπότην χρημάτων εἶναί φημι· τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην οἱ σοὶ κατὰ σοῦ προηνέγκαντο τρόποι. ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν τινὸς τὰς ἀνοσίους οὐ θέμις ψυχᾶς. κατόρουτε τοίνυν τὴν γῆν

καὶ τὸν χρυσὸν περιφρούρει, τρισάθλιε· οὐ γὰρ σός, ἀλλὰ παρὰ σοὶ ὁ ⁵
 πλοῦτος εἶναι πεπίστευται. τοῦ Φρυγὸς γὰρ Μίδου τὴν κακίαν ζηλώσας
 λιμώττων πλουτεῖς, βρόχοις ὥσπερ χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.

20. Χλοάζων Μήκωνι

Ἀχράδας χθές, Μήκων, πέπομφα τῇ ποθομένη· ἡ δὲ τὴν κρόκην
 ἀπέριψε καὶ τῆς ἱστοργίας εὐθὺς ἐξανίστατο, καὶ λαβοῦσα τὰ δῶρα τοῖς
 χοίροις διένειμε, καὶ τὸν πρέσβιν ὡς ἀπαίσιον ἄγγελον ἀπεπέμψατο. ἐγὼ
 δὲ κλάω· φοβερὸς γὰρ ὁ ἔρως ἡμᾶς ἀδικῶν, ἀπρεποῦς κόρης ἐρᾶν βιαζό- ⁵
 μενος. τυφλώττουσι Τύχη καὶ Ἔρωτες, οἱ μὲν τὰς ἀλγηδόνας, ἡ δὲ τὴν
 εὐδαιμονίαν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε παρεχομένη.

21. Περδικία Ῥοδόπη

Ἄιδεις ἀμούσως καὶ λυπεῖς, οὐ τέρπεις, τοὺς ἐραστάς· τραγωδίαν γὰρ
 ἀναμινύρη, οὐ θελκτήριοι ᾠδὴν τοῖς ἀκούουσι. καὶ δακρύνουσιν οἱ ἐρασταὶ
 ἀνιῶμενοι· σῶφρονας γὰρ αὐτοὺς ἀντὶ λάγων τὰ σὰ διδάσκουσιν ἄσματα·
 οὐ γὰρ ἐπαγωγὸν τὴν μελωδίαν πεποίησαι. φεῖσαι τοίνυν, πρὸς θεῶν, ⁵
 ἀνιωμένων ἡμῶν· οὐ γὰρ ἀγλήτρεις, ἀλλὰ θρηνήτρια τοῖς θεαταῖς εἶναι
 δοκεῖς. καὶ κηρῶ τὰ ὦτα πάντες ἐμφράξαιμεν, εἰ μελωδίαν ἀσκήσειας·
 Σειρήνων γὰρ μᾶλλον ἢ Μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμεν.

22. Αντισθένης Περικλεῖ

Ὁ Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις οὐδαμῶς ἐτετύφωτο, ἀλλ' ἐφιλοσόφει τὰ τῆς τύχης φύσηματα μεγίσταις εὐφημίαις οὐκ εἰωθῶς δελεάζεσθαι. διὰ τοι τοῦτο ἐν τῇ τοῦ πολέμου ῥοπῇ θεασάμενος
 5 πεπτωκότα Δαρεῖον τῇ χλαμύδι τὸν ἐχθρὸν περιέσκεπεν, ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδεικνύμενος τὴν εὐγένειαν. ἐντεῦθεν ἐλοιδόρει τὸν Ἀλέξανδρον τὸ ὑπήκοον, καὶ ἦν ἔγκλημα τῷ βασιλεῖ ἢ εὐσέβεια. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἄτε δὴ φιλόσοφος ὢν ἐδεδοίκει τὸ τῆς τύχης, ὡς ἔοικεν, ἄδηλον· διὸ καὶ πλείστον αὐτῷ ἀγγελθέντων ὑφ' ἐν εὐτυχημάτων ἔφη· ὦ Ζεῦ, μῖξόν τι
 10 τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυστύχημα'. οὕτως εὐλαβεῖτο τὰς εἰς ἄκρον εὐεξίας ἐμφρονέστατα ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ μὲν οὖν γειτνιῶσαν ταῖς τροπαῖς τὴν φύσιν ἠγνόησας, μετ' οὐ πολὺ τὴν πείραν ὄφει διδάσκαλον, καὶ τῆς γνώσεως ἔξεις πρεσβύτερα τὰ μαθήματα· εἰ δὲ τυφλώττεις ἐκῶν, χαλεπωτέρας τῆς ποινῆς ἐπιτεύξῃ πλημμελημάτων καὶ γνώσεως εἰσπρατ-
 15 τόμενος δίκας.

23. Ἀσταχύων Μύλωνι

Τὸν ἀγρὸν τοῦ κωνείου ἐκκάθαρον· τὰς ἐμὰς γὰρ ἐλυμῆνω μελίττας. μὴ παρέχε, πρὸς θεῶν, πράγματα ἀνδρὶ γεωργῶ. οὐδὲν κηφίων ἡμῖν διενήνοχας. τί δῆτα χαλεπαίνεις ἀλόγως τῷ γείτονι; εἰ μὴ τῆς κακίας
 5 ἀποσταίης, παμπόνηρε, τὴν σὴν ἀκολασίαν ταῖς ἐμαῖς ἐπιγράψαιμι θύραις, καὶ τοῖς ἀγρογείτοσι τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαιμι, ἵνα σε πάντες ὥσπερ τι κακὸν δυσάντητον ἀποφεύξωνται.

24. Τελέσιλλα Λαΐδι

Οὔτε φλέβα χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες οὔτε φρεωρῦχοι τὰ τῆς γῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρητα, ὀφθαλμοὺς ὑδάτων ἀναζητοῦντες θεάσασθαι, οὔτω περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσπουδάκασι τέχνην, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάμιζον ἅπασαν, εἴ που τὸν Ἀγησίλαον ἦν μοι θεάσασθαι. πότον γὰρ αὐτῷ πεποιηκέναι τὴν μαινάδα Λευκίππην ἀκήκοα, καὶ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἡμῖν ἐνεδήμησε, καὶ τὸ πάθος ἀπαρηγόρητα φλεγμαίνει μοι δάκρυα. διὸ τῆς τραγωδίας συνέριθος ἔσομαι· οὐ γὰρ ἀνίσχοντα λοιπὸν τὸν ἥλιον θεασόμεθα. οὔτω καὶ Μηδείας καὶ Φαίδρας φοβερωτέρα γενήσομαι.

10

25. Σωσίπατρος Ἀξιόχῳ

Τὸν ἀδελφὸν ἔναγχός σε θάψαι φασί, καὶ λίαν ἐπὶ τῷ πάθει ἀπαρηγόρητα δυσφορεῖν. καὶ πῶς σε φιλόσοφον ἄνδρα θαυμάσαιμι ὑπὸ πάθους ἐπὶ τοσοῦτον νικώμενον; ὕπνος τίς ἐστίν ὁ παρ' ἡμῖν περιθρουλλούμενος θάνατος, τοῦ μὲν συνήθους τούτου μακρότερος, πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν βραχύτατος. ἐπὶ μακρὰν ἀποδημίαν οἱ τεθνηκότες ἐστάλησαν· οὐκ ἐπὶ πολὺν τούτων ἡμῖν ὁ χωρισμός· καρτέρησον τὴν διάζευξιν ἀναμένων ἀδελφῶν τὴν ἔνωσιν. μὴ πάθῃς τι φιλοσωμάτου ψυχῆς, ἐπεὶ καὶ Πλωτῖνος ἐώκει αἰσχυνομένῳ ὅτιπερ ἐν σώματι ἦν· οὔτως ἐλύπει τὸν

10 φιλόσοφον τὸ θνητὸν τουτὶ περισκῆνιον. στήσόν μοι μέχρι τούτου τὸ δάκρυον, ὄρους νομοθέτει τῇ λύπῃ, φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον, ἰατρὸς γίνου σαυτοῦ· ἔχεις λόγον τὸ φάρμακον

νηπενθὲς ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

οὐκ ἐκ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χειρόν ὁ δημιουργὸς παράγει ποτὲ τὰ
15 ποιήματα. τοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ καταλείψωμεν· μεγάλαις γὰρ κηλῖσιν ἐνθάδε τὸ βασιλικὸν τῆς ψυχῆς καταστίζεται. ἐγὼ τὴν γένεσιν ἢ τὸν θάνατον μᾶλλον δακρῶσαιμι· τὸ μὲν γὰρ δακρῶν ἀρχή, τὸ δὲ τῶν ἀνιώντων κατάλυσις. ἄγνοια περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται, καὶ θάνατον εὐλαβοῦμεθα οὐχ ὅτι κακόν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἠγνόηται· οὗ γάρ
20 τις τὴν γνῶσιν ἀφήρηται, τούτου κατηγορεῖ προχειρότατα. μὴ γένοιο τοίνυν τῇ Νιόβῃ ἐφάμιλλος, ἵνα μὴ πόν δόξης καὐτὸς λίθῳ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

26. Κεχροπὶς Δεξικράτει

Τὴν Μαγνητικὴν λίθον ἐρᾶν τοῦ σιδήρου φασί, καὶ τοσοῦτον ζῆν ἱστοροῦσι τὴν λίθον, ὅσον τῷ ἐρωμένῳ καὶ σύνεστιν. ὀπηνίκα γὰρ ἡ λίθος τοῦ ὁμοζύγου χωρίζεται, παραντίκα νεκροῦται καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν
5 ἀποτίθεται. αἱ τοιαῦται προσπάθειαι, Δεξίκρατες, καὶ τοῖς ἀψύχοις ἐγγίνονται. ἐγὼ δὲ τί ἂν πάθοιμι, φίλτατε, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπολιμπανομένη τῆς σῆς ἐνδημίας; οἶμαι καὶ τὸ φράσαι τοῦ παθεῖν χαλεπώτερον. οὕτω λυπήσαιμι τοὺς λυπήσαντας καὶ βέλως γενοίμην τοῖς ἐρῶσι· σπινθήρ γὰρ ἀφροδίσιος αἰθάλης καὶ φλογὸς φλογωδέστερος.

27. Θερίστρον Σπείρωνι

Ἐπὶ τὴν Αἴτην, τὸ Σικελικὸν ὄρος, ἀπαίρομεν εἰπόντες χαίρειν τῇ Ἀττικῇ. οὐποτε γὰρ δυστυχεστέραν γῆν πρὸς ἐπίδοσιν καρπῶν ἐωράκαμεν· ἀντὶ πυρῶν μυρρίνας, ἀντὶ κριθῶν κιττὸν ἡμῖν ἀπεκύησεν. ἡ δὲ σιπύη κενή, καὶ ἡ ἄλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται. διὰ τοι τοῦτο τῶν πρώτων 5 μοι μὴ ἐκφνέντων σπερμάτων οὐκ ἂν αὔθις τῇ ἀγνώμονι καταβάλοιμι. οὐ δύναται γεωργὸς καὶ λιμὸν καὶ στρατιώτην ἔχειν πολέμιον, οὔτε δὲ πλωτῆρες οἰοί τέ εἰσι πνεύμασιν ἅμα καὶ κεραυνοῖς ἀντιμάχεσθαι.

28. Ἡρακλείδης Ἀντισθένει

Οὐπω μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας, Ἀντίσθενες, ἀλλ' ἔτι χαλεπαίνεις ἡμῖν, καὶ κρύπτεις τὴν ἀνίαν προσηνῶν ῥημάτων προσχήματι, ὥσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθῆρα πυρὸς ταμιεύοντες. ἐκκάθαραι λοιπὸν τῆς καρδίας τὴν λύπην· τοῦτο γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι πρεσβεύονται. εἰ δὲ μή, καὶ θαλάττης 5 ἀπηνέστερος ἔση· κατευνάζει γὰρ ἐκείνη τὸ ἄγριον καὶ παρέχεται τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν φιλάνθρωπον, ὀπηνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσαν.

29. Λαχάνων Πηγάνωνι

Ἦκέ μοι πρὸς τοῦλαιον αὔριον· ἐκδημήσαιμι γὰρ τοῦ ἄστεος καὶ
 δαιτυμῶν ἔσομαι, φίλτατε. Νύμφαις γὰρ καὶ τῷ Πανὶ τοῦ ποιμνίου τὰς
 ἀπαρχὰς ἀναθήσαιμι. εὐνοοῦσι γὰρ ἡμῖν ὀφείθε οἱ θεοί· τὰ κισσύβια
 5 πεπλήρωταί μοι τοῦ γάλακτος, αἱ ἄρνες εὐγόνως τετόκασιν, περισκιρτῶσιν
 αἱ αἶγες ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὥσπερ γηθόμεναι. πεπαύμεθα πενία μαχό-
 μενοι, δυσνουθετήτω θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ· δίκην ἔλκους τοῖς κεκτημένοις
 ἐμπλέκεται καὶ φιλοσύνηθές ἐστι κακόν, ῥαθυμοποιόν, κατηφές, πρὸς
 λύπην ἀπαρηγόρητον, πρὸς ἀνίαν ὀξύροπον, ἄγρυπνον, φιλομέριμνον,
 10 ἐπίμοχθον, κακῶν ἐφευρετικόν, ἄδοξον, εὐκαταφρόνητον, ἀνεπίφθονον.
 οὐ γὰρ τις ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν, οὐδὲ εἰ τὴν Ὀρέστου μανίαν
 κατακριθεῖη νοσεῖν. ῥίψαντες οὖν τὰ τῆς πενίας τῇ πενίᾳ ἐφ' ἑτέραν
 μεταστησώμεθα λῆξιν, μετὰ τῆς τύχης ἀμείψαντες καὶ τὸ φρόνημα.

30. Ῥοδίνῃ Καλλιόπῃ

Ἐπὶ τῶν ἐραστῶν διασύρεις καὶ σκώπτεις ἡμᾶς τὸ καὶ τό, κεχαννῶσθαί
 μοι τὸ σύντονον καὶ σφριγῶν τοῦ σώματος διαπαίζουσα. σὺ δὲ τὴν σὴν
 πανουργίαν κεκρούφθαι δοκεῖς· ἀτελεσφόρητα γὰρ τὰ κνοφορούμενα
 5 ἀποπατεῖς ἢ παμμίαρος, καὶ τὰς ἀμβλώσεις ἢ τοὺς τοκετοὺς αἰρετωτέρας
 πεποίησαι, δριμντέροις φαρμάκοις τὰ ζωογονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ
 περιπνίγουσα, καὶ τῆς Κολχικῆς Μηδείας ἀπηνεστέρους ἀπεργάζῃ τοὺς

φόνους. παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνωμονῶν ὁ ὁμόζυγος τὴν
 εὐνέτιν καὶ τῶν ἀγώνων τὴν σύμμαχον· σὺ δὲ διὰ τὴν τοῦ κάλλους
 εὐπρέπειαν μυρίας συμφορὰς ἀπεργάζῃ, πορνίδιον. παῦσαι δῆτα καὶ 10
 τὴν σὴν ἀπανθρωπίαν καλύπτουσα καὶ τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν διαπαί-
 ζουσα. φιλανθρωπότερον γὰρ παρ' ἡμῖν ὁ τοκετὸς τῆς ἀμβλώσεως. ἴσθι
 δὲ καὶ τὴν Δίκην ἐπὶ σοὶ χαλεπαίνουσαν καὶ παιδοκτονίας ποινὰς οὐ
 ῥαθυμοῦσαν εἰσπράττεσθαι.

31. Ἡφαιστίων Θάλητι

Τὸ Μηδικὸν ὄρνεον, ὁ ταῶς, καὶ τῶν Μήδων τὴν ὑπεροψίαν κεκλήρωται
 μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φρονῶν. τούτου καὶ τὴν θήλειαν
 ἠττᾶσθαι δοκεῖ. τὸ πτερόν τοιγαροῦν οἷα δὴ κόμην ἀνίστησι καὶ περι-
 φανεστάτον τι τοῖς ὄρῳσι κάλλος παρέχεται, καὶ κυκλικὸν ἀπεργάζεται 5
 σχῆμα, καὶ τὸν οὐράνιον εἰκονίζεται κόσμον, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ
 πτεροῦ τὴν τῶν ἀστρῶν διακόσμησιν ἀναπλάττεται. καὶ τοῦτο μὲν
 Μηδικῶν ὄρνέων ἦθος φιλόκαλον· οὐ γὰρ βασκαίνουσι τὴν ἑαυτῶν
 εὐκοσμίαν ζωγράφους διδάσκοντες. σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐπωάζεις συγγράμμασι
 καὶ τὰς σὰς ἀρετὰς ἐγκαλύπτεις καὶ τοὺς πόνοὺς ἀνεπιδείκτους ἔῃς, 10
 τηλικαύτης ὠφελείας ἡμᾶς χηρεύοντας παρορῶν. εἰ μὲν οὖν βασκανία τίς
 ἐστὶν ἡμᾶς τὸ λυποῦν, ἀφιλόσοφον τὸ ἐγχείρημα καὶ τῆς σῆς ἐπαγγελίας
 ἀλλότριον· εἰ δὲ ὄκνος τὴν ἀναβολὴν ταμιεύεται, ταῦτόν τι πέπονθας
 ἀνδρὶ γεωργῷ πολλοὺς τοὺς ἰδρωτάς δεδανεικότι τῇ γῆ καὶ θέρους
 ἀκμῇ μὴ δρεπομένῳ τοὺς στάχνας.

15

32. Πόας Αμπελίου

Δεῦρο ξυναυλίαν, γερόντιον, κλαύσωμεν. ὁ ποταμὸς ἀνεσκίρτησε καὶ
κακὸν ἡμῖν ὠρχήσατο σκίρτημα· ὅλον τὸν ἀγρὸν ἐπεκλύσατο καὶ τὰ
νεόγονα τῶν ἀμπέλων ὁ φοβερός ἐπεβύθισε. τὸ δὲ μεῖζον δυστύχημα,
5 οὐκ ἐθέλει ὁ μιαρὸς τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν· ἐμφιλοχωρεῖ γὰρ τῷ γηδίῳ
καὶ κοίτην τὸν ἀγρὸν πεποιήται τὸν ἡμέτερον. καὶ δακρύων ἄξιόν ἐστιν
ιδεῖν· ἀντὶ γὰρ ἀμπέλων τοὺς ἰχθύας γεωρογοῦμεν οἱ τάλανες. ὅταν ὁ
ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀγρεύομεν· ὅταν ἐθέλῃ, λιμώττομεν· καὶ μέγα τί μοι
δῶρον φιλοτιμεῖσθαι δοκεῖ. εἶθε τῷ θέρει τὰς νεφέλας μηδαμῶς ἰκετεύο-
10 μεν ὄμβρον ἡμῖν ἀρχμῶσι χαρίζεσθαι· οὕτω γὰρ ἄπερ ἐκεκτήμεθα οὐκ
ἂν ἀφηρήμεθα. ποταμὸς γὰρ καθ' ἑαυτὸν ἐπαχθής· εἰ δὲ καὶ ὄμβροις
πλουτήσῃε, τοῦ πυρός ἐστιν ἀκρατέστερος καὶ μέτροις οὐ χαλινοῖ τὰ
φρονάγματα.

33. Γαλάτεια Θέτιδι

Ἐπαινῶ σου τὴν φρόνησιν, καὶ τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι. ὥσπερ γὰρ
ἐκ τρίποδός τινος Πυθικοῦ τὰ μέλλοντα διηγήσω μοι καὶ τοῦ Λυγκέως
ὀξύτερον τὰ βαθύτερά τε καὶ ἀφανῆ τῶν πραγμάτων ἐσκόπησας. ὁ
5 Καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν· ἀπέπτη μετεωριζόμενος ὀξύτάτῳ τῷ
τοῦ κόρου περῶ· ἐδραπέτευσεν ἡμᾶς ὁ παμμῖαρος καὶ γέγονεν ὁ κόρος
αὐτῷ τῆς ἐπιθυμίας πρεσβύτερος. σὺ δὲ μοι παρήνεις πολλά· ὄρκοις μὴ

πειθου, Γαλάτεια· ὄρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδέν ἐστιν εὐχερέστερον. ἐρωτικῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἡδονῶν καὶ τὸ καλῶς ἀφαιροῦνται βουλευέσθαι, καὶ πρᾶττουσι καὶ φθέγγονται ὅσα νομοθετοῦσιν οἱ Ἔρωτες· οὐ γὰρ αὐτοκίνη- 10 τον ἔχουσι τῶν πραγμάτων τὴν ἔφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἔοικεν ἀσφαλέστερον, καὶ πρὸς ἀπάτην ὄρκος σοφιστῆς ἐστιν ἀξιόχρεως.

34. Θεμιστοκλῆς Χρυσίππῳ

Ἐπειδὴ σωφροσύνη καὶ παρὰ τῷ μύθῳ τετίμηται, ἄγε δῆτα, Χρυσίππε, διαμυθολογήσομαί σοι μῦθον οὐκ ἄσεμνον.

Ἀφίκοντό ποτε πρὸς τὸν Δία τὰ ὄρνεα καὶ τὸν Ὀλύμπιον ἐπρεσβεύοντο ἡγεμόνα σφίσιν ἐγχειρίσαι· ἦν γὰρ ἀναρχία τοὺς ὄρνιθας τὸ λυποῦν, καὶ 5 μεγίστου τινὸς ἀγαθοῦ, ἡγεμονίας, ἐχίρουν καὶ πολλὴν διὰ τοῦτο τὴν ἀκοσμίαν ἐκέκτηντο. ἐπένευσε τοίνυν ὁ Ζεὺς, καὶ γέγονεν ἔργον τὸ βούλημα, καὶ δωρεῖται δῶρον τοῖς ἰκετεύουσι θαυμαστόν· βασιλέως γὰρ ἦν ἀξίωμα τὸ διδόμενον. προσέταττε δῆτα τοῖς ὄρνεσιν ἐπὶ λίμνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν ἀποσμήξασθαι ῥύπον, καὶ τοῖς ὕδασι 10 τὴν βάσανον τῆς ἡγεμονίας ἐπίστευσεν· ἦν γὰρ εὐπρέπεια παρὰ τῷ Διὶ τὸ τιμώμενον. ἐλούσαντο δῆτα οἱ ὄρνιθες, εἶτα πρὸς τὸν Δία παλινδρομοῦσιν εὐθύς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος εὐπρέπειαν ἐπέδεικνυτο. ὁ δὲ κολοῖος τὴν οἰκείαν δεδιὼς ἀμορφίαν τὴν τῆς φύσεως δημιουργίαν ἐνόθευσεν, ἀλλοτρίῳ κόσμῳ τὴν ἑαυτοῦ καλλωπίζων εὐπρέπειαν. ἀλλ' ἤλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἢ 15 γλαυξ καὶ τὸν ἐπίπλαστον κόσμον ἐδείκνυε· τὸ γὰρ οἰκεῖον ἐπιγνοῦσα

περὸν ὡς ἴδιον ἀφείλετο καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδου παράδειγμα
ἕκαστον ἀφαιρῆσθαι τὸ ἴδιον. καὶ γέγονεν αὖθις ὁ κολοῖος κολοῖός.

Ὁ μῦθος οὗτος, ὦ Χρῦσιππε, καθάπερ ὕπαρ τὴν ἀλήθειαν φθέγγεται,
20 πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν διηγούμενος. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐδὲν
τῶν τῆδε κεκτῆμεθα ἴδιον, ἀλλὰ ζῶντες μὲν πρὸς ὀλίγον ἐπιπλάστω
σεμννόμεθα κόσμῳ, τεθνηκότες δὲ ἀφηρήμεθα ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡμέτερα.
ὑπερόρα τοίνυν καὶ χρημάτων καὶ σώματος, ἀθανάτου δὲ πράγματος
ἐπιμελοῦ, τῆς ψυχῆς· τὸ μὲν γὰρ αἴδιον καὶ ἀθάνατον, τὰ δὲ θνητὰ καὶ
25 πρὸς ὀλίγον ἔστιν ἡμέτερα.

35. Μυρωνίδης Μόσχωνι

Τὸν ἀροτῆρα βοῦν κέχρηκα τῷ Τυκανία· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ τοῦ ζεύγους
τὸ ἕτερον. ἐπηγγείλατο δὲ καὶ ὁ Τυκανίας τὸν ἑαυτοῦ μοι ταῦρον παρέχε-
σθαι. βοὸς γὰρ ἐλειπόμην καγώ· ὁ γὰρ θαυμαστός μοι ταῦρος ἀπόλωλεν,
5 ὁπότε ὁ χαλεπὸς ἐκεῖνος λοιμὸς τοῖς θρέμμασιν ἐνεδήμησεν. ὁ δὲ καλὸς
Τυκανίας τὰς συνθήκας διέλυσε, καὶ μέχρι ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτῷ διηνύετο
στέργειν ἐδόκει τὰ δόξαντα. ἐγὼ δὲ τὴν τύραννον † ἀντλην † θρηνῶ· οὐ
γὰρ ἀροτῆρας βόας κεκτῆμεθα, ὁ δὲ καιρὸς τῶν ἀρότρων ἤδη πού καὶ
παρώχηκε. δικαστήριον τοίνυν τῷ Τυκανία ὀπλίσομαι, καὶ δικαστὰς
10 ἅπαν τὸ χωρίον προστήσομαι. καὶ τῆς ἀπάτης ἐκεῖνος δίκας ὑφέξεται, καὶ
κακίας πείσομεν τοὺς ἀκολάστους ἀπέχεσθαι, ἐνὸς ἀνθρώπου φθορὰν
σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντας.

36. Αντίγονος Λυσιστράτῳ

Παίζουσι τοὺς ἀνθρώπους οἱ Ἔρωτες καὶ δουλαγωγοῦσι τοὺς ὑπὸ
 σελήνην παῖδες ὑπόπτεροι, ἵνα τι καὶ τοῖς ζωγράφοις πεισθῶμεν. εἶθε
 γὰρ ἦν τὸ πολέμιον ὄραϊν· οὕτω γὰρ βάλλοντες ἐβάλλοντο καὶ οἱ Ἔρωτες.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἠδίκημέθα πλέον, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠγνοήκαμεν 5
 ὅποιοι τὴν φύσιν ὄντες τυγχάνουσιν. οἶω γὰρ ἀλογίστῳ πάθει συμπέπλεγ-
 μαί· Μελανίπην, Διοδώρου ἀπόγονον, ἐκτόπως ποθῶ, μήτε ὄναρ ποτὲ
 τὸ γύναιον θεασάμενος, ἀλλὰ μόνον ἀκούσας ὑπό τινος ἄδειν αὐτὴν
 θαυμαστῶς. καὶ βέβλημαι τὴν ψυχὴν, μηδὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀδικούμε-
 νος, ὅπερ εἶωθα πάσχειν, Λυσίστρατε· νῦν δὲ γεγόνασί μοι ὀφθαλμοὶ καὶ 10
 τὰ ὦτα. τοσαῦτα φύσις Ἐρώτων δεδύνηται. εἶτε οὖν φροῦνός ἐστι τὴν
 θέαν ἠγνόηκα, ἢ καὶ φαντασία τίς ἐστι τὸ λεχθὲν οὐκ ἐπίσταμαι· οὐ γὰρ
 εἷς μάρτυς ἀξιόχρεως πρὸς ἀλήθειαν. ἀλγῶ δὲ ὅμως τὴν ψυχὴν, καὶ τῆς
 οὐχ ὀρωμένης ἐρῶ, καὶ Πανικῆς μετειληφέναι μανίας δοκῶ· κακείνῳ
 ἀθέατον ἦν τὸ ποθούμενον, καὶ δόκησις μόνη τῶν ζητουμένων εἶχε τὴν 15
 ὑπαρξιν.

37. Εὐρυβιάδης Κίμωνι

Ἐπαγγέλλη πολλά καὶ πράττεις ὀλίγα, καὶ τὴν γλῶτταν ἔχεις ὑψηλοτέ-
 ραν τῆς πράξεως. ἀλλ' εἰ μὲν ῥημάτων κομψότης τεθαύμασται παρὰ σοί,
 οἱ ζωγράφοι τῆς σῆς δυνατώτεροι γλώττης, τοσαῦτα πλαστουροῦντες
 5 τοῖς πίναξιν ὅσα πράττειν ἢ φύσις οὐ δύναται. εἰ δὲ καὶ χαίρειν δοκεῖς
 ὑποσχέσεσι τοὺς ἀκούοντας, πρὸς ὀλίγον μὲν εὐφραίνεις, ἀνιᾶς δὲ
 μετ' οὐ πολὺ χαλεπώτερον. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐνυπνίων τὰ κάλλιστα οὐ
 τοσοῦτον ἡμᾶς εὐφραίνει καθεύδοντας, ὅσον ἐγρηγορότας ἐλύπησεν· αἱ
 γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου εὐθὺς συνανίπτανται. σύμφωνα δῆτα τῇ
 10 γλώττη τὰ πράγματα κέκτησο, ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψευδόμενος
 καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπόθεσιν ψόγου πορίσειας ὡς ἀληθείας ὑπάρχων ἀμέτ-
 οχος.

38. Τεττίγων Ὀρτύγωνι

Τί δῆτα, τρισάθλιε, τὴν ἐσθῆτα διήλλαξας καὶ τοὺς πέρδικας ἐξεπέτα-
 σας; οἶνός σοι γέγονε τὸ κακόν· οἶνω καὶ τοῦ Κύκλωπος τὸν ὀφθαλμὸν
 ὠνήσασθαι τὸν Ὀδυσσεῖα φασί. διὸ εἰ μὴ συναθροίσειας, Ὀρτύγων, τοὺς
 5 ὄρνιθας, σὺν σοὶ κατακρημνίσαιμι ἑαυτόν. καὶ παῖδα γὰρ ἀκόλαστον ζῆν
 χαλεπὸν καὶ τάφον πρὸ τοῦ πατρὸς υἱὸν σφετερίσασθαι καὶ λίαν ἐστὶ
 δυσφορώτατον.

39. Θέτις Αναξάρχω

Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾶν· οὐ τεμαχίζεται πόθος· οἱ γὰρ Ἔρωτες οὐ μερίζονται. ἀλλ' οὔτε διπλοῦν ἂν ἐνέγκοις τὸν ἔρωτα· ὡς γὰρ ἢ γῆ δύο ἡλίοις οὐ δύναται θάλπεσθαι, οὔτω μία ψυχὴ δυάδος πυρσῶν ἐρωτικῶν οὐκ ἀνέχεται.

5

40. Σωκράτης Πλάτωνι

Ἀδικεῖται μὲν οὐδεὶς, ἀδικοῦσι δὲ πάντες, αὐτομάτως ἕκαστος ἑαυτὸν ἀδικῶν· ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἐσμὲν αὐτοκράτορες. ἀφείλετό σου Λεωνίδης τὸ γήδιον· τοῦτο τῶν ἐκτός, καὶ τὴν σὴν ψυχὴν οὐδὲν ἐλυμήνατο. ζημιοῖ σε Φίλιππος καὶ τὸν δακτύλιον σφετερίζεται· οὐδὲν ἠδικήθης αὐτός· τὸ γὰρ ἐπίκτητον οὐχ ἡμέτερον. τὸν σὸν υἱὸν ἀνεῖλον οἱ βάρβαροι· οὐ πέπονθάς τι δεινόν· οὐ γὰρ αἰδίων τὸν παῖδα ἐκέκτησο· ἔναγχός σοι μὴ κεκτημένῳ προσγέγονε, καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν, ἐπεὶπερ οὐκ ἦν, ἀλλ' ἐγένετο. οὐκοῦν ἀδικοῦσιν, οὐκ ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι. καὶ τὸν Ὀμηρικὸν τεθαύμακα Κύκλωπα· οὐδένα γὰρ βλάπτειν ἀδικούμενον ἔφασκε, καὶ ἦν τῷ ποιμένι ἀπόφασις ἢ τῆς ἀληθείας κατάφασις.

10

41. Μαράθων Πηγάνωνι

Τοὺς πολιτικοὺς κλύδωνας ἐκφυγὼν καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους θορούβους τοῦ ἄστεος ἐμισθωσάμην τὸν ἀγρὸν τουτονί, καὶ μεταβολὴν τύχης ἐδόκουν εὐρεῖν. ἀλλὰ μείζοσι κακοῖς ἐμβεβλήμεθα· ποτὲ γὰρ τὴν ἐρουσίβην ἔχω πολέμιον, ποτὲ δὲ τὰς ἀκροῖδας, ἄλλοτε καὶ τὴν χάλαζαν· ἢ δὲ πάχνη λυμαίνεται τοὺς καρποὺς ὡς ἀπαραίτητος τύραννος, καὶ τοὺς ἰδρωτάς ὁ

5

τάλας τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι. οἴμοι ὁ δύστηνος, ὅποι τραπῶ; ὅταν τῶν γεωργικῶν μόχθων ἐπιμνησθῶ, τὰ τοῦ ἄστεος ἀσπάζομαι· ὅταν τὸν πολιτικὸν τάραχον λογίσωμαι, τῆς ἀγροικίας ἐρῶ, καὶ τοῦ παρόντος ἐστὶ τὸ
 10 μὴ παρὸν εὐτυχέστερον. μία τῶν λυπηρῶν κατάλυσίς ἐστὶν ὁ θάνατος, εἴτε φυσικὸς εἴτε πάλιν ἀνθαίρετος. οὐκοῦν ἀγχόνη μοι τὸ φάρμακον· βδελύττεσθαι γὰρ τὸν θάνατον τοὺς δυστυχοῦντας ἡλίθιον.

42. Περικλῆς Ἀσπασία

Εἰ δῶρα ζητεῖς, οὐ ποθεῖς· ἀδωροδόκητοι γὰρ οἱ Ἔρωτες, καὶ τοὺς ποθοῦντας τοιούτους εἶναι διδάσκουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐρᾶς, τὸ δίδόναι μᾶλλον, οὐ τὸ λαβεῖν οἰκειότερον· εἰ δὲ χρημάτων ὀρέγη καὶ δι' ἐμπορίαν
 5 τὸ ποθεῖν ἀναπέπλασαι, τὴν γνώμην ἢ γλώττα διήλεγξε, πωλοῦσα χρυσῶ τὰς ἡδονὰς τῶ ἐθέλοντι.

43. Διογένης Δημονίκῳ

Τὸ τεχνητὸν γύναιον, τὸ διγενὲς ἡμιάνδριον, τὸ παρὰ τῆ φύσει κατὰ μηδὲν ἐντελές, ὕβρισεν ὁ Λυδὸς εὐνοῦχος ἡμᾶς· ἅπαντα γὰρ τὰ τοῦ σώματος μέλη γλώττας ἔχειν ἀσχήμονας ἐπαγγέλλονται. ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν

Ὀμηρικὸν Ὀδυσσεΐα τῶν μὲν ἐκείνου βελῶν οὐκ αἰσθάνομαι· ἀδρανὲς γὰρ 5
 πλῆττον τὸ γυναικεῖον φύλον τοὺς ἥρωας, ἵνα τί σοι καὶ σοβαρώτερον
 ἀποφθέγξωμαι τὸν Διομήδην μιμούμενος. ὑλακτεῖν δῆτα καὶ μεμηνένοι
 τοῖς εὐνούχοις ἐστὶν ἀρμόδιον· τῆς τῶν χειρῶν γὰρ ἐστερημένοι δυνάμεως
 ἅπαντα διὰ τῆς γλώττης πράττειν ἐθέλουσιν. οἱ δὲ φίλοι πολλὴν εὐήθειαν
 κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ἐπειδὴ τὸν ὑβριστὴν οὐ ποινῆς ἡμειψάμεθα· οὕτω 10
 γὰρ καὶ ὄνος ἡμᾶς εἰ λακτίσειεν, οὐκ ἂν δικαστήριον αὐτῷ συγκροτήσαι-
 μεν. τοῦτο δέ τοι καὶ τῷ Σωφρονίσκου Σωκράτει καλῶς διηγόρευται.

44. Πριαπίδης Κορύδωνι

Αὔριον ἔσο μοι δαιτυμῶν. ἅπαντα τὰ πρὸς τὸν γάμον μοι παρεσκευάσται·
 ἔτνος, ἐρέβινθος, ἰσχάδες πολλαὶ καὶ γλεῦκος καὶ μελιτοῦττα καὶ πόπανα.
 αὐτὸς δὲ κόμιζε τὴν ἔντεχνον σύριγγα, τὰς ὑπερκύκνους μελωδίας
 ἄσόμενος· ἦσθα γὰρ ποιμαντικῆς μουσουργίας ἐπιστήμων, Κορύδων. τὴν 5
 γὰρ παστάδα βεβούλημα πρὸς ἡδονὴν κινεῖν ἀφροδίσιον, τοῖς ἀπὸ τῆς
 σάλπιγγος ὑποθελγομένην ἠχήμασιν.

45. Λέανδρος Πυλάδῃ

Λίαν ἡμῖν οἱ Ἔρωτες ἀπεχθάνονται. ἐγὼ μὲν ἐρῶ, ἀλλ' ἢ ποθομένη
 μισεῖ· καὶ τί δράσαιμι ἂν ὁ τρισάθλιος; οὐκ ἰσόρροπον ἔχουσιν οἱ Ἔρωτες
 πλάστιγγα· ἄνισα τοῖς ἀνθρώποις ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. εἰ μὲν οὖν

5 ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν· εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται,
ὀρθὰ δικαζέτωσαν καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἔμοι κατὰ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν.

46. Διογένης Ἀριστάρχῳ

Κατέπληττε τὴν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος τῷ βουκεφάλῳ ἐποχούμενος
ἵππῳ. τὸν δὲ ἵππον χαλινοῖς ἱστοροῦσι μὴ πείθεσθαι, μήτε δὲ χειροήθεσι
κολακείαις μαλάττεσθαι· ἦν γὰρ ἀτιθάσειτον τὸ ζῶον καὶ τῷ θυμῷ τὸ
5 εἶναι ἵππος ἀφήρητο, καὶ κακόν τι ἀπρόσιτον ἦν καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι
λίαν δυσάντητον. ὅτε τοίνυν ἐπιβάτην Ἀλέξανδρον ἐκληρώσατο, τὴν
ἀπήνεια ὥσπερ προαότητι συνεκέρασεν, ἀμειβόμενος τῇ κατηφείᾳ τὸ
φρύαγμα· καὶ ἦν ἰδεῖν σώφρονα τὸν ἀκόλαστον. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ θέμις
ἦν ἀντιμάχεσθαι. ἔσο τοίνυν, Ἀρίσταρχε, καὶ σὺ τῆς τύχης ὑπήκοος· οὐ
10 γὰρ Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ βουκέφαλος ἵππος ἐπείθετο.

47. Ποιμνίων Ἄρονι

Τὰ τῶν προβάτων οὐθὰτα ὑπὸ τοῦ γάλακτος μέλλει μοι διαρρήγνυσθαι,
καὶ κισσυβίων οὐκ οἶδ' ὅπως ἠπορήμεθα. διὸ δίδου μὲν αὐτὸς τὰ κισσύβια·
ἐγὼ δὲ σοι γάλα παρέξομαι, μεγάλοις δώροις μικρὰς ἀμειβόμενος
5 χάριτας.

48. Χρυσογόνη Τερπάνδρῳ

Μὴ μέμφου λαιδορουμένην τε καὶ ὑβρίζουσαν· οἱ γὰρ ποθοῦντες
γλυκείας καὶ τὰς ὑβρεις προσφέρονται, καὶ πληγαῖς δὲ πολλάκις καὶ
μώλωπιν ὠραῖζονται. εἰ δὲ δυσανασχετεῖς ὑβριζόμενος, οὐδὲ ῥόδον
5 τραγήσεις τὴν ἄκανθαν εὐλαβούμενος.

49. Λεωνίδης Περιάνδρω

Ἰδέσθη καὶ Πρίαμον ὁ τῆς Θέτιδος πρεσβευόμενον — καὶ πολὺν γὰρ ἐχθρῶν ὁ τοῦ Πηλέως ἠσχύνετο — καὶ δίδωσι τῷ πατρὶ τεθνηκότα τὸν παῖδα, δυστυχεστάτῳ φιλοτιμούμενος δώρῳ τὸν Πρίαμον. καὶ τοῦ μὲν τὴν τόλμαν τεθαύμακα, τοῦ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπήνεσα. γίνου μοι καὶ 5 αὐτὸς Αἰακίδης, καὶ πολὺς προσίεσο δάκρυα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δωρούμενος. δυστυχοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὡσπερ καὶ Πρίαμος· οὐ γὰρ ἂν ὄντα σε πολέμιον ὑπὲρ παιδὸς ἐπρεσβεύσαμεν, δακρύοις, οὐ μέλανι, τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐγχαράξαντες γράμματα. ἀλλ' εἰ μὲν τῆς ἴσης καὶ σὺ φιλανθρωπίας ἐρᾶς ἐπιτεύξασθαι, προφθανέτω τὸ δῶρον τὴν αἴτησιν· εἰ 10 δὲ μὴ λόγος παρὰ σοὶ βασιλεύει, ἀλλὰ θυμὸς τε καὶ λύπη τὰ πρεσβεῖα κεκλήρωται, πρὸς ὀλίγον μὲν εὐφρανθήσῃ, λυπηθήσῃ δὲ μειζρόνως, ἀφιλοσόφου θυμοῦ μεγάλας καὶ τὰς ποινὰς εἰσπραττόμενος.

50. Καλάμων Σπείρωνι

Εἰ γεωργὸς εἶναι βεβούλησαι, τῶν πολιτικῶν θορύβων ἀφίστασο. εἰ δὲ ῥήτορες παρὰ σοὶ καὶ δικαστήρια καὶ βήματα περισπούδαστα, τὴν δίκελλαν ἀφείς, καλαμῖδα καὶ χάρτας ἀράμενος ἐς κόρακας χῶρει, γερόντιον. οὐ γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τὸ ἄνδρες δικασταί' φθεγγο- 5 μένους πυκνότερον ἢ τῶν γεωργῶν πολιτεία προσίεται.

51. Ῥοδόκλεια Ὑσιπύλῃ

Τὸν Πειραιᾶ χθὲς τῇ νυκτὶ περιεπόλουν· καὶ τὸν σὸν ἐραστήν μετὰ τῆς Χρυσίππης ἐώρακα, καὶ μειράκιον ἐδαδούχει, καὶ προπόμπιος ἢ φίλια

γραῦς ὑπῆρχεν Ἀβρότονον. ὅτε δὲ τὴν προαγωγὸν προσεῖπον ἐγώ,
 5 ἀπέσβεσε τὴν δᾶδα ὁ παῖς· τοῦτο γὰρ ὁ σὸς ἐνεκελεύετο ἐραστής, ἵνα τῷ
 σκότῳ τὸ πραττόμενον διαλάθοι. οὐκοῦν μήτε ὀμνύντι μήτε κολακεύοντι
 πείθου· γλώττης γὰρ σόφισμα δεινότατόν ἐστιν ἐκότερον.

52. Σωκράτης Κλέωνι

Ὅταν οἱ λύκοι μεγάλης περιτύχῳσι θήρας καὶ τῷ κόρῳ φιλοσοφήσωσιν
 ὡσπερ ἐγκράτειαν ἀσκοῦντες, ἀρνῶν ἔχουσι τὸ ἦθος, καὶ τὸ ἄγριον πρὸς
 τὸ φιλάνθρωπον μεταβάλλουσι, καὶ θαυμαστήν τινα δικαιοσύνην ὁ κόρος
 5 ἐκδιδάσκει τοὺς λύκους· μετὰ τῶν προβάτων συννέμονται μηδὲν τὸ
 ποιμνιον λυμαινόμενοι καὶ σπένδονται τοῖς ποιμέσι καὶ τὴν σωφροσύνην
 γεραίρουσιν, ἄχρις ἂν αὐτοῖς ἡ γαστήρ ἀναπνεύσειεν. ἀλλὰ σὺ καὶ τῶν
 λύκων τὸν τρόπον ἀναιδέστερον κέκτησαι, καὶ μᾶλλον πλεονεκτικώτερον
 τὸ ἀκόλαστον ἔχεις, ὅταν ὁ χρυσὸς ὑπεραναβλύσῃ τῶν σῶν θησαυρῶν,
 10 ὡσπερ οἱ μέθυσοι. διψῶσι γὰρ ὅταν κορεσθῶσι τοῦ οἴνου, καὶ σοφίζονται
 τῇ μέθῃ μέθης ἐπίτασιν· διὰ γὰρ τὴν ἐς ἄκρον εὐεξίαν πρὸς τὴν ἐναντίαν
 διάθεσιν μεταπίπτουσι, περιγανοῦντος τοῦ οἴνου τοὺς οἰνόφλυγας καὶ
 ἐκκαίοντος. ἄπαγε τῆς ἀκολάστου μέθης, ἀκόλαστε, ἵνα μὴ πρὸς τὴν
 ἐναντίαν ῥοπὴν μεταχθῆς, ἀφαιρουμένης τῆς τύχης ἅπερ καὶ δέδωκε·
 15 τοιαύταις γὰρ τοὺς ἀχαρίστους ποιναῖς σωφρονίζεται.

53. Μίνθης Ρίζωνι

Ὁ ποταμὸς Χρύσασπις τοῦ γηδίου τοῦ ἡμετέρου μοῖραν ἐσύλησε καὶ τῷ σῷ ἀγρῷ προσεκύρωσε, μῶρόν τι ποιῶν καὶ ἠλίθιον· ἀλλοτριόις γὰρ δώροις τὸ φιλότιμον ἐπαγγέλλεται. ἀλλ' εἰ μὲν δικαστηρίων φόρτον ἐπὶ τοῖς ὄμοις φέρειν οὐχ οἴός τε εἶ, δῶρα ποταμῶν μὴ προσίεσο· εἰ δὲ τῶν 5 ἀλλοτριῶν ἐρᾶς, μετ' οὐ πολὺν δακρύσεις τῶν ἰδίων στερούμενος καὶ ψήφοις διαιτητοῦ τιμωρούμενος.

54. Μήδεια Ἰάσωνι

Οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις οὔτε περισπούδαστον οὕτως, οὔτε δὲ προσκορέστερον ἐρωτικῆς καθέστηκε σχέσεως. ποῦ σοι τῶν δακρύων τὰ ῥεῖθρα, ἃ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ἐπεκύμαινες; ποῦ σοι διέπτησαν τὰ μυρία γένη τῶν λόγων ἐκείνων τῶν τε ῥημάτων τὸ ὑφειμένον τε καὶ χαμαίζηλον; 5 οἶμαι μήτε τοὺς δανειζομένους τοιούτοις πρὸς τοὺς δανειστὰς κεχρηῆσθαι τοῖς ῥήμασι, μήτε τραυματίαν ταῖς τῶν πολεμίων ἀλόντα χερσίν. ἢ σύντονος ἀγρυπνία παρώχηκε, τὰ ἐωθινὰ καταλέλοιπας ἄσματα· παρώσω τὰς μυρίας πρεσβείας, τὰς σπονδὰς ἃς διὰ τῶν προαγωγῶν γυναίων ἐσπείσω μοι. πρὸς ἑτέραν ἄφνω παρθένον ὠλίσθησας, ὥσπερ οἱ καθεύδον- 10 τες ἀμέσως ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἑτέραν ἐνυπνίων ὑπόθεσιν μεταβαίνοντες. ἐπαινῶ τοὺς ζωγράφους· ὑποπτέρους γὰρ τοὺς Ἐρωτας ἀναγράφουσι καὶ τέχνη διαμορφοῦσι τὰ πράγματα καὶ τοῖς πλάσμασι τὴν ἀλήθειαν τερατεύονται.

55. Παρμενίδης Χρυσόσθενει

Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι διὰ παντὸς ἀθανάτου φύσεως ἴδιον, ὑπνοῦν δὲ μετρίως τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστίν, ὡς ἔοικε, καὶ ἀνθρώπινον· τὸ δὲ πέρα καθεύδειν τοῦ πρέποντος τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον ἢπερ τοῖς ζῶσιν ἀρμόδιον.
 5 τὰς πλείστας, Χρυσόσθενες, τῆς σῆς ζωῆς μοίρας ἀφήρησαι· αἰεὶ γὰρ καθεύδεις, καὶ τῆς ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως οἶά τις Ὀδυσσεύς, τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἔξω πλανώμενος, ὠκεανῶ τινι τῶ ὑπνω ῥηχόμενος καὶ μήτε ἀνίσχοντα μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

56. Δάφνων Αἰγείρω

Αἰ συκαῖ σου πρὸς τὸ ἐμὸν γήδιον τὰς ῥίζας ἠπλώσαντο, ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔτι τελεῖν οὐκ ἐθέλουσαι, καὶ τὸ σὸν ἀφελόμεναι δίκαιον φιλοτιμοῦνταί μοι τὰ κνήματα· τοῖς ἐμοῖς γὰρ ἠῆτομόλησαν ὄροις, καὶ τοῦτο
 5 νόμος ἐστὶ γεωργοῖς· καὶ γεγηρακόσι νόμοις πείθου, γερόντιον. εἰ δὲ τοῖς παρ' ἡμῖν ἔθεσιν ἀντιφθέγγεσθαι θέλεις, ὡς καινὸν ὄντα σε νομοθέτην καὶ πρόσφατον τῶν γεωργικῶν συλλόγων ἐκβάλλομεν καὶ τῶν ἡμετέρων ὄρων ἐξοστρακίζομεν ὡς ἀλλότριον.

57. Πυρρίας Φιλωνίδῃ

Εἰ ἐρᾶς, μὴ κατηγορεῖ τῆς ἐρωμένης ἀπρέπειαν. οὐ δύναται γὰρ μὴ τυφλώπτειν ἐρῶσα ψυχὴ· ἀήττητος γὰρ ἢ τῶν ἐρώντων προσπάθεια. εἰ

δὲ οὐκ ἐρᾶς, τί δακρύεις καὶ στένεις, καὶ κλύδωνα σαντῶ προσφέρεις
 ἀνθαίρετον; ἀδικεῖς οὖν ἐκάτερον, ποτὲ μὲν ὡς ἐραστής ἐφιέμενος, ποτὲ 5
 δὲ ὡς ἀνταγωνιστῆς βδελυττόμενος.

58. Δαμάσκιος Ἀντιγόνῳ

Εἰ μὴ βίου Σωκράτης ἐνέχυρα κέκτηται, παιδαγωγὸς τοῦ σοῦ μὴ
 προχειρίζεσθω παιδός. ἐνέχυρα δὲ βίου παῖδες νοείσθωσαν· ὄν γὰρ
 εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον καὶ παιδαγωγεῖν ἐστὶν ἀξιόπιστον,
 πείρα μαθόντα καὶ γεννήσεως σχέσιν καὶ στοργῆς ἀλγηδόνας. 5

59. Κηπίας Κοριάννῳ

Συνέριθός ἔσο μοι μεσημβρίας ὥρα, Κοριάννε· αἵμασιᾶ γὰρ τὸν ἀγρὸν
 περιφράξαιμι. κακοὺς γὰρ τοὺς ὀδίτας κεκτήμεθα· οὐχ οἷός τέ εἰμι καὶ
 ζῶοις ἀλόγοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις συμπλέκεσθαι. ὁ λαγὼς τὰς ἀμπέλους,
 ἢ δὲ κάμπη τὰ λάχανα ὄλλυσι. τί δῆτα περὶ τῶν ἀσπαλάκων καὶ λέξαιμι; 5
 φοβερὸν γὰρ τῷ γεωργῷ τὸ κακὸν καὶ δυσανταγώνιστον τὸ πολέμιον. διό
 μοι συμπαραστάτει καὶ τῶν πόνων συλλαμβάνου· κἀγὼ δέ σε αἰθῆς
 τοιούτοις ἔργοις ἀμείψομαι. οὕτω γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦντες
 ἀλλήλοις καὶ τὸν μόχθον σοφίζονται καὶ τῶν μεγίστων πόνων ἐφάπτονται.

60. Ἀνθεια Ὠρίωνι

Ἄπαντα τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. Λαῖδος ὁ Διογένης ἐρᾷ, Σωστράτης ὁ Φρύγιος. ἡ τῆς φιλοσοφίας κομψότης διόλωλε· τὸ σεμνὸν ἦθος παρώσαντο, τὸ αἰθέριον καταλελοίπασι φρόνημα, τὸ μετάρσιον
 5 ἐπάγγελμα διεψεύσαντο· ἅπαντα φροῦδα τὰ πρὶν αὐτοῖς μεμελετημένα πρὸς ἄσκησιν. ἄωρόν μοι παίγνιον εἶναι δοκεῖ ἄνδρα πρεσβύτην, πολιὰν αἰδέσιμον ἔχοντα, ὑπερωφρωμένον ἐπὶ σεμνότητι, νεάνιδος ἑταίρας ἐρᾷν. ἐγὼ δὲ καγχάζω καὶ τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δύναμαι, ὅπηνίκα
 10 συναντήσαιμι τοῖς γεροντίοις· πολλὰ γὰρ τῆς Ἀφροδίτης κατηγόρουν τὸ πάλαι, καὶ τοὺς ἐρῶντας μανίαν νοσεῖν ἀνθαίρετον ἔφασκον, ἔφεσιν ἀκολάστου ψυχῆς τοὺς ἔρωτας ὀριζόμενοι. ἅπαντα φέρειν σοφόν· τὸ δὲ ἐλπίζειν λίαν ἐστὶν ἐμφρονέστερον· πολλὰ γὰρ χρόνος καὶ τύχη δε-
 δύνηται.

61. Σώστρατος Λυσιστράτῳ

Ἐπειδὴ σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ παραινέσαντες τὸν Πηνελόπης ἐδόξαμεν ὑφαίνειν ἱστόν, φέρε δῆτα φέρε καὶ μυθικῶν ἀπαρξώμεθα λόγων· ἴσως γὰρ τῆς σῆς διανοίας ἐφίκοιτο δὴ τὰ λεγόμενα.
 5 Ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῶν δένδρων ὁ τέττιξ ὀχοῦμενος ὥρα καύματος ἐκελάδει διάτορον, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἁρμονίας αἰσθανόμενος ἐπετέροπετο.

ὁ δὲ μύρμηξ παρῆν τοῖς θερίζουσι καὶ περὶ τὴν ἄλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο καὶ τοῖς κόλποις τῆς γῆς τὴν ἑαυτοῦ τροφήν ἐθησαύριζεν, οἷα προμηθέστερος ὢν ὁ μύρμηξ τοῦ τέττιγος. παρωχῆκει τοίνυν ἐκ τῶν βορείων ὁ ἥλιος, ἀπῆν τὸ μετόπωρον καὶ χειμῶν ἐπεφοίτα τῇ γῇ· ἡ δὲ 10 θάλαττα τὰς γαληναίας σπονδὰς διελύσατο. οἱ πλωτῆρες τοὺς λιμένας ὡς σωτῆρας ὄντας ἠσπάζοντο, ὁ γεωργὸς ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλέαν κατέφευγε, καὶ ὁ μύρμηξ ἐν ταῖς λαγόσι τῆς γῆς καὶ τοὺς πόρους εἶχεν ἐστίασιν ἐπιτήδειον. ἰκέτευε δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον μύρμηκα τῶν θησαυρῶν μετασχεῖν· ὁ δὲ τὸν μελωδὸν τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν ἀπεπέμπετο, πολὺν αὐτῷ 15 τῆς ἀργίας καταχέων τὸν γέλωτα, καὶ τῶν θεινῶν ἀσμάτων αὐτὸν ἀνεμίμνησκε. διόπερ ὁ μὲν εἶχε λιμὸν τὴν ὠδήν, ὁ δὲ τοὺς πόρους τροφήν.

Ἀομόττει σοι ὁ μῦθος, Λυσίστρατε· ἀργὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἶ τοῦ πυρέσσοντος, ἐσθίων μάτην διπλάσια. ἄπαγε δῆτα τῆς ἀργίας, ὧ βέλτιστε· τὰ τῆς φύσεως γὰρ δῶρα κατήσχυνας, τηλικαύτην ῥώμην καὶ εὐρωστίαν 20 τοῦ σώματος ἀκόσμητον παρεῶν, ἐπιστήμην πόρων ἀσκεῖν μὴ βουλόμενος.

62. Τεττίγων Πορφυρίωνι

Ὁ Κορύδων εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ τῆς τύχης φίλος, ὡς ἔοικε. αἱ ἄμπελοι ταῖς βότρυσιν ἄχθονται, αἱ ἀχράδες βρίζουσι καὶ τῶν τρυγόντων ὀρέγονται, αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προσνεεύκασι καὶ τῷ πλήθει τοὺς ἐνεγκαμένους κλάδους βιάζονται, οἱ λειμῶνες κατάκομοι, ἢ ἄλλως ταῖς Νειλώαις ἐφάμιλλος 5 αὔλαξι. ἀλλὰ καὶ τὸ γύναιον μετὰ τῶν ἄλλων εὐφορεῖ τῷ ἀνδρὶ· τοσοῦτοι

γὰρ παῖδες αὐτῶ, ὥστε καὶ Δαναὸν καὶ Αἴγυπτον ταῖς εὐτεκνίαις νικᾶν.
 ἄλλος μὲν γὰρ ἐστὶν ὑπομάζιος, ἄλλος τῆς γαλουχίας ἐπαύσατο, ἕτεροι δὲ
 ἔρπουσι μήπω τῆς ὀρθῆς βαδίσεως ἀπαρξάμενοι· ἔνιοι παρατραυλίζουσι
 10 καὶ τοὺς ὀδόντας ἀμείβουσι, ἄλλοι τῆς ἀκμῆς ἐπιβαίνουσι καὶ τὸ βούπαι-
 δες εἶναι κεκλήθωνται· καὶ σύριγγος δίκην αὐλῶν ἢ τῆς ἡλικίας αὐτοῖς
 τάξεις συντέτακται. σὺ δὲ παρήνεις τὸ θυγάτριον μὴ παρεγγυᾶν τῷ
 Κορύδωνι καὶ τὴν ἀγχιστεῖαν ἐκάκιζες, ὥσπερ ἀφοσιούμενος τὴν δυσγέ-
 νειαν. οἴμοι βεβουκόλημαι ὁ δαίλαιος, καὶ κοῦφον ἔσχον τὸ φρόνημα. τοῖς
 15 ἀνθρώποις ἀνόνητον ἢ εὐγένεια· πλούτου γὰρ παρὰ πᾶσιν οὐδὲν ἐνδοξότε-
 ρον.

63. Χρύσης Ἡφαιστίῳ

Οὐκέτι τῆς Διοδότης ἐρᾶς. τὰς ἐρωτικὰς θροναλλίδας ἀπέσβεσας· οὐ γὰρ
 ζηλοτυπεῖς ἐπ' αὐτῇ, ἐμφιλοχωροῦσαν τῷ Λυσιστράτῳ θεώμενος.
 φιλονεικότερον Ἐρώτων οὐδέν· καὶ πῶς, εἰ ἐρᾶς, τηλικαύτης ἀλγηδόνοσ
 5 φιλοσοφεῖς ἀνεχόμενος;

64. Σωκράτης Μελανιπίδῃ

Γυμνασταὶ μὲν καὶ παιδοτρίβαι ἀπαραίτητοι τοῖς παισὶν ὡς σωφροσύνης
 διδάσκαλοι. ἐπειδὴ γὰρ φρονήσεως ἔτι καὶ νόμων οἱ παῖδές εἰσιν ἀνεπίδε-
 κτοι, ἀπειλαῖς χαλινοῦσι τὸ τούτων ἀκόλαστον· τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις
 5 μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἀναίδειαν ἄγαμαι· οὐ

γὰρ κολάσεις δικαστηρίων σοι φοβεραί, οὔτε λόγος εἰσηγητικός ἐστὶν αἰδέσιμος. τῶν παίδων ἀφρονεστέραν ἐν γήρᾳ τὴν διάνοιαν ἔχεις. ἴθι τοίνυν, εἰ βούλοιο, πρὸς βάραθρον. ὄν γὰρ λόγος καὶ μάστιγες σωφρονεῖν οὐ διδάσκουσι, τοῦτον πείθειν κακίας ἀπέχεσθαι λίαν ἐργῶδες καὶ τοῦ καθαίρειν τὴν Αὐγείου κόπρον ἐστὶ δυσχερέστερον ἢ κοτύλη τὸ Ἀτλαντι- 10 κὸν ἅπαν ἐκροφῆσαι πέλαγος.

65. Βουβαλίον Κισσυβίῳ

Ὁ Γοργίου παις ἡμᾶς ἀδικεῖ. ξυνωρικεῦεται γὰρ ἱπαζόμενος ὁ παμμίαρος, καὶ προσχήματι θήρας περιπέττει τὴν πανουργίαν ὁ κάκιστος. οὔτε γὰρ λαγῶς φοιτᾷ παρ' ἡμῖν οὔτε δορκὰς ἐνδημεῖ, οὐ βουβαλίδες, οὐκ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλο τι τῶν πρὸς θήραν ἐπιτηδείων ὄντων. αἰ μὲν γὰρ 5 εἶρκται καὶ πάγαι τοὺς λαγῶς ἀπελαύνουσι, δι' ὧν καὶ ἀλίσκονται τῶν σταφυλῶν ἐπιβαίνοντες, δορκάδος δὲ σπάνις καὶ βουβαλίδος οἱ γείτονες λέοντες. καὶ τί δῆτά σοι τὰ μυρία τῶν θηρίων ἀπαριθμήσομαι γένη, οἷς καὶ ἡμεῖς συλλιμώπτομεν; ἀνδροῖα γὰρ ἡμᾶς, ἀθηροῖα δὲ τοὺς θήρας κολάζεται. ἐπειδὴ οὖν ἀγχιστεία σοι πρὸς τὸν ἀδικοῦντα, Κισσύβιε, 10 εἰσηγοῦ τὸ συμφέρον, καὶ σωφρονέστερον τοῦτον οἱ νῦν σοι διδασκέτωσαν λόγοι. ἴσθι γὰρ αὐτὸν κυσὶ σπαραττόμενον, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τὸ λοιπὸν ἐνδημήσειεν· ἤδη γὰρ καὶ ἡ θήλεια κύων σὺν τοῖς τέκνοις περιφρουρεῖ μοι τὸ γήδιον ἀνθρωπίνης ὀργῶσα πιμελῆς ἐφάπτεσθαι.

66. Πειθὼ Ἰπολύτῳ

Εὐπρέπειαν, οὐκ ἦθος σεμνὸν οἱ ποθοῦντες μᾶλλον ἀσπάζονται. οὐ γὰρ σωφροσύνην Ἔρωτες ἐπαγγέλλονται, ἀλλὰ κάλλει σώματος ὀφθαλμὸν ἀκόλαστον δελεάζουσιν. εἰ τοίνυν διὰ τοὺς τρόπους τῆς Ῥοδοκλείας
 5 ἐρᾶς, τῶν σῶν ἡδονῶν οὐ βασιλεύουσιν Ἔρωτες· φιλοσοφοῦντος γὰρ λογισμοῦ βέλος ἀφροδίσιον οὐχ ἄπτεται.

67. Ἐρατοσθένης Αἰσχίνῃ

Ἐσθίεις τοὺς ὄρκους ὡς λάχανα, καὶ κτύπος ὀδόντων εἶναί σοι δοκεῖ τὸ πραττόμενον, καὶ τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀντιφθέγγῃ, παμπόνηρε·

ἢ γλῶττ' ὁμόμοχ', ἢ δὲ φρενὴν ἀνώμοτος',

5 οὐκ εἰδὼς ἀχαλίνωτον γλῶτταν μείζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τὴν κόλασιν. ἃ γὰρ ἂν λόγοις ἀμάρτωμεν, ἔργοις τὴν τιμωρίαν ὑφέξομεν. τὴν γλῶτταν δῆτα σώφρονα κέκτησο, ὁμνύειν καὶ τὰ πρὸς ἀλήθειαν εὐλαβούμενος· ἀβαρὲς γὰρ τι χοῆμα ὁ ὄρκος εἶναι δοκεῖ, καὶ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον. ἐντεῦθεν καὶ Τάνταλος ἐκολάζετο·
 10 περὶ τὰ θεῖα γὰρ ἔσχε τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

68. Σευτλίων Κοριάννῳ

Εἶλον ὀψέ ποτε τὴν κακίστην ἀλώπεκα, καὶ λαβὼν ποικίλοις δεσμοῖς περιφρουρῶ τὴν παμμίαρον. καὶ ἄξω ἐπὶ τὴν λεωφόρον, Κοριάννε, τοὺς

ἀγροίκους συγκαλεσάμενος ἅπαντας, καὶ τὴν πολέμιον θριαμβεύσω· καὶ δημοσίᾳ δίκας παρέξεται, ἀντὶ πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφέξουσα 5 κόλασιν.

69. Καλλιόπη Λαῖδι

Κρωβύλω καὶ τέττιγι ὁ Γοργίας σεμνύνεται μήπω τοῖς ἰούλοις κατασκιάσας τὸ πρόσωπον, καὶ βρενθύεται τῷ κάλλει, καὶ δέλεαρ ἀνοίας προτίθησιν ἡμῖν τὴν εὐπρέπειαν. ἐγὼ δὲ γῆρας καὶ νόσον καὶ λύπην πίναξιν ἐγχαράξομαι, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἀναθήσαιμι τοῦ ἀγνώμονος· 5 ταῦτα γὰρ ἔξει ποτὲ τῆς εὐπρεπείας ἀντίπαλα.

70. Πλάτων Ἀξιόχῳ

Ἦνίαις καὶ μάστιξι τοὺς ἵππους ἰθύνομεν, καὶ ναυτιλλόμεθα πῆ μὲν τοῖς ἰστίοις τὴν ναῦν ἐκπετάσαντες, πῆ δὲ ταῖς ἀγκύραις χαλινώσαντες καθορμίζομεν. οὕτω κυβερνητέον καὶ τὴν γλῶτταν, Ἀξίοχε, πῆ μὲν τοῖς λόγοις ὀπλίζοντες, πῆ δὲ σιωπῇ κατευνάζοντες. 5

71. Ῥόδων Κυπαρίσσωσι

Τοὺς Λευκανοὺς ἐπιέναι πάλιν φασί, καὶ τὸ δρέπανον ἀπορρίψας λόγχην καὶ σαυρωτῆρα χαλκεύσομαι, καὶ τὴν ἐννάλιον τέχνην ἀσκήσαιμι. οὐκ ἔᾱ γὰρ ἠρεμεῖν ὁ δαίμων ἡμᾶς. ἐμοὶ τοῦ χειμῶνος τὸ θέρος ἐστὶ κρυωδέστερον· τί γὰρ τοῦ πολέμου γένοιτ' ἂν φρικωδέστερον; ἦρος 5

φανέντος ἐδάκρυσσα. ὡς κομᾶ τοῖς ἄνθεσιν ὁ ἀγρός, ὡς εὐῶδες ἐν ταῖς
 μυρρίναις τὸ γήδιον, ὡς κοσμία κομῶσα ἢ πλάτανος. χλοάζει τὸ λήιον,
 ἅπαντά μοι πρὸς εὐετηρίαν ἐπείγεται. ἀλλ' ἀδικοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι·
 ἀρότρον γὰρ αὐτοῖς ἢ μάχαιρα ποθεινότερον.

72. Σωσίπατρος Τελεσίλλη

Εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίοις ἡδοναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἢ φύσις ἐνέμιξεν,
 ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄρρεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ, Τελέσιλλα. μὴ τοίνυν μέγα
 φρόνει, πορνίδιον. ὁ τῆς Ἀφροδίτης μοι πρὸς ἀπηθάλωται· οὐ γὰρ
 5 ἀθανάτους ἀλγηδόνας τὰ τῶν Ἐρώτων βέλη παρέχονται.

73. Πρόκλος Ἀρχιμήδει

Τοὺς πολύποδάς φασιν ἀθηρίας τυγχάνοντας τοὺς ἑαυτῶν κατεσθίειν
 πλοκάμους, ὄψον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπαράσκευον τὰ ἑαυτῶν ποιουμένους
 δυστυχέστατα μέλη. ἐστιῶνται γοῦν οἱ τάλανες τῶν ἑαυτῶν μορίων τὰ
 5 καίρια, καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων σαρκῶν ἀναδείκνυνται. ἄρα γε, Ἀρχίμη-
 δες, οὐ πολύπους τὴν γνώμην εἶναι τοῖς ὄλοις δοκεῖς; ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο
 σαφέστατα· ἀδικεῖς γὰρ λίαν ἀπανθρωπότατα τὸν σὸν πατέρα, μήτε τὴν
 φύσιν αἰδούμενος, μήτε τὴν δίκην ὡς βάρανθρον εὐλαβούμενος. ἀλλ' εἰ
 μὲν μεταγνοίης, ἀμνήμονα τῶν παρωχηκότων κακῶν ἔξεις τὴν πρόνοιαν·
 10 εἰ δὲ τὴν φιλόχρυσον Ἐριννὸν ἀμετακίνητον πάθος κεκλήρωσαι, τὴν

ἰσόρροπον πλάστιγγα τὸ θεῖόν σοι ταλαντεύεται, καὶ παῖδας ἕξεις πατρικῆς κακίας εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἰνδάλματα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ τῆς ἐχίδνης κνήματα μητρικὴν ἀνοσιότητα διαδέχεται, τὴν κυοφόρον καὶ τιθηνὸν γαστέρα ὀηγνύοντα.

74. Ἐλάφων Δόρκωνι

Γόνιμος πρὸς εὐκαρπίαν τῇ γῇ ὁ τῶν θρεμμάτων ὄνθος καθέστηκεν. οὐκοῦν δίδου μοι τῶν σῶν θρεμμάτων τὴν κόπρον, καὶ λήψη καὶ αὐτὸς μισθοὺς εὐετηρίας ἀχράδας καὶ λάχανα, καὶ τὸ σὸν φιλότιμον λαμπροτέραις ἀμείψομαι χάρισιν.

5

75. Ἀριστόξενος Πολυξένη

Ἐταιρικῶν ἡδονῶν οὐδὲν ἀσθενέστερον. ἄπιστα τὰ τῶν σῶν χειλέων φιλήματα· ἀφύτευτος γὰρ πόθος θᾶπτον μαραίνεται. ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν ἀνήδονον οὐσαν παρὰ τοῖς πολλοῖς μᾶλλον προσδέξομαι — τὸ γὰρ σταθερὸν ἐπαγγέλλεται — καὶ προικίων τὸν γάμον ὀνήσομαι· πρία- 5 σθαι γὰρ πίστιν ἑταιρικὴν χαλεπώτατον.

76. Διογένης Σωτίωνι

Τὸ μικρὸν τοῦτο δοξάριον ὕπαρ ἐνύπνιον τοῖς εὖ φρονοῦσιν εἶναι δοκεῖ, καὶ τῶν πεπλασμένων μύθων τερατωδέστερόν ἐστι καὶ φανλότερον, ἄστατον, κουφοποιόν, παίγνιον ἤχων καὶ πνευμάτων φαντασιωδέστερον. τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀνιᾶ, καὶ προσγενόμενον πλέον ἐλύπησε· μετ' οὐ 5 πολὺ γὰρ τοὺς ἐραστὰς ἠγνωμόνησε καὶ πρὶν γενέσθαι πρὸς τὸ μὴ εἶναι

μετέδραμε. μή σε καταπληττέτω τὰ τῆς τύχης φυσήματα· διαπαίζει γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ὥσπερ καὶ βούλεται· εἰδῶλα γὰρ εἰδώλων τὰ τῶν ἀνθρώπων τετύχηκε πράγματα.

77. Βουκολίων Μυρωνίδη

Ὁ σὸς ἔκγονος ὑπερμαζᾶ, Μυρωνίδη. ἐρυθρῶ ῥάκει τὰ βουκόλια διετάραξε καὶ τὴν δάμαλιν τὴν ποθεινὴν κατεκρήμνισεν· οἱ δὲ ἡλικιωταὶ τὴν συμφορὰν ἐπεποίηντο παίγνιον. μὴ πάρεχε δυοῖν χοινίκοιν τῷ παιδί
5 περαιτέρω· οἱ γὰρ νέοι καὶ σφριγῶντες ἀκόλαστοι καὶ τρυφῶντές εἰσιν ἀκρατέστεροι.

78. Περικλῆς Καλλιόπη

Παρθενικῶν ἡδονῶν ἐπιτεύξασθαι ἄγαν ἐστὶ δυσχερές· ἐγὼ δὲ ῥάθυμος τὴν ψυχὴν. καὶ τί δράσαιμι ἄν; ἀσύμβατος γὰρ ὁ Ἔρως ἐπιπέμπων τὸ βέλος. αὐτὴ μοι δικάζει καὶ τῷ Ἐρωτι, καὶ δίδου μοι ψῆφον φιλάνθρωπον·
5 βασκαίνουσι γὰρ οἱ Ἐρωτες, τὸ μὲν ποθεῖν παρεχόμενοι, τὸ δὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενοι.

79. Ἴσοκράτης Διονυσίῳ

Προπομποὶ καὶ ῥαβδοῦχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων ἐπίτευξις φιλοσοφίας ἐστὶν ἀγλός, καὶ διαιρετικώτατος πέφυκε τῶν ἀρετῶν χωρισμός. οὐκ ἤμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν. ἔτι τὸν θύλακον
5 ἔχεις δερμάτινον· θνητὴν γὰρ ἔχεις ἐκ προοιμίου τὴν σύστασιν. τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο καὶ κοῦφον δοξάριον ἐπὶ τοσοῦτον τὸν πῆλινον ἀσκὸν

διεφύσησε; μεγάλης ἀνοίας ἐνεφορήθης, ὦ δύστηνε, καὶ τῆς φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφήρησαι. οὕτω τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκστῆναί σε τῆς πάλαι θεωρίας ἠνάγκασαν, καὶ τῆς σώφρονος ἐκείνης μανίας ἀπαναχωρεῖν παρεσκεύασαν. ἦν σοι πάλαι μετάρσιον τὸ χαμαίζηλον· νῦν δὲ καὶ 10 χθαμαλὸν καὶ περιγείον ὁ τῆς τύχης ὄρος ἀκρότατος. οὐκοῦν τῆς ψευδοῦς εὐδαιμονίας ἀφίστασο, καὶ τὴν δραπέτιν τύχην δραπέτενε· προφθάνων γὰρ τὴν ἀγνώμονα ἄφνω τὴν μεταβολὴν οὐ δυσφορήσεις προσπίπτουσαν.

80. Κορύδων Ἀμπέλωνι

Οὐκ ἔστι τι γεωργῶν ἀθλιώτερον. τυραννούμεθα καὶ τοῖς ἀνέμοις οἱ τάλανες· ἀπόλλυσιν ὁ νότος ἡμᾶς, τοὺς ἀστάχνας ἐξιτήλους μοι ἀπειργάσατο, τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο καὶ τὰς ῥᾶγας διέφθειρε. καὶ πρὸς δικαστήριον ἔλκειν οὐχ οἷός τέ εἰμι τὸν λυπήσαντα. διὸ καὶ τὸ δρέπανον καὶ τὴν 5 ἄμην ἀπόσομαι, ἀσπίδα καὶ κράνος καὶ ξίφος ἀράμενος, καὶ στρατιώτης γενήσομαι καὶ τὴν τέχνην ἀμείψας τὴν τύχην σοφίσομαι.

81. Λέανδρος Καλλικόμῳ

Εἰ μὲν τι τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμιώτερον, δίδασκε, καὶ μείζοσι δώροισι ἀμείβομαι τὴν ἀπόλαυσιν· εἰ δὲ μή, δίδου μοι θᾶπτον τὰς χάριτας. οὐ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος σεμνότερον, οὔτε Διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος χρυσοῦ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος. 5

82. Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ

Καὶ τὰ τῆς ποιήσεως παίγνια πάσης ἔμπλεα σοφίας καθέστηκε. κηρῶ
 τοὺς Ὀδυσσέως ἐταίρους διαβῦσαι τὰ ὧτά φησιν ὁ τοῦ Μέλῃτος, ὅτε ταῖς
 ὀλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους Σειρηῆνας ἀνήγοντο, τὸν δὲ Λαέρτου δεσμοῖς
 5 ἀπειρογεσθαι ὡς ἐν εἰρκτῇ δυσφύκτῳ τινί. μυθολογεῖ τὰ τῆς φιλοσοφίας
 ἀπόρητα. Σειρηῆνας γὰρ δοκῶ τὰς ἀσχίμονας ἡδονὰς τὴν ποίησιν ἀνα-
 πλάττεσθαι. καὶ θαυμάζω λίαν τὸν Ὅμηρον συγκιρονῶντα τοῖς πλάσμασι
 τὴν ἀλήθειαν καὶ κνκεῶνα νέκταρος προσηνέστερον ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν
 ἀναμίξαντα, οἷάπερ ὕδωρ τὸ ψεῦδος οἴνω τονικωτάτῳ τινὶ τῇ ἀληθείᾳ
 10 κεράσαντα. οὕτω γὰρ οὔτε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμεθα, οὔτε τῇ δυσ-
 εφίκτῳ τῶν ὄντων καταλήψει τὸν νοῦν μεθυσκόμεθα. διὸ κηρῶ μὲν τὴν
 ἀπειρίαν, δεσμῶ δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν. ἐντεῦθεν Ὀδυσσέα μόνον
 τῶν ὑπερκνκνείων μελῶν ἀκούοντα τερατεύεται καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν
 ἔφεσιν διακόπτεσθαι. ἡ μὲν γὰρ τῶν κακῶν ἀφαίρεσις ἀφιλόσοφος
 15 ἀρετή, ἡ δὲ τῶν ἡδονῶν ἀναχώρησις φιλοσοφίας ἐναγώνιον τρόπαιον.
 ἐπειδὴ τοίνυν, Ἀλκιβιάδῃ, τῆς Ὀδυσσέως πλάνης ὁ παρῶν βίος εἰκόνισμα,
 καὶ τῇ θαλάττῃ τῶν θορύβων ὁ δαίλαιος ἄνθρωπος περινήχεται, καὶ
 Σειρηνείων ἡμῖν ἡδονῶν περιπολοῦσιν ἡγήματα, καὶ πνευμάτων δίκη
 ποτὲ μὲν ἐνθένδε, ἄλλοθεν δὲ ποτε περικροτοῦσιν ἐξαίσια, τὸν Πηνελόπης
 20 ὁμόζυγα μιμησώμεθα, ἄρρηκτόν τινα τῶν ἀρετῶν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν
 φιλοσοφίαν ἀσκήσαντες.

83. Ἄνθινος Ἀμπελίῳ

Ὁ τρυγητὸς ἤδη προκέκυψε, καὶ ὁ βότρυς γλεύκους πεπλήρωται καὶ ὀργᾶ τῇ ληνῶ διαχειῖσθαι. περιφρούρει γοῦν τὴν λεωφόρον κάλλιστα καὶ τὴν Κρηῖσσαν κῦνα συνέριθον κέκτησο. ὀδίτου γὰρ χεῖρες ἀκόλαστοι καὶ γεωργικοὺς ἰδρωῶτας ἀδικεῖν ἐτοιμότεται. 5

84. Χρυσίππη Σωσιπάτρῳ

Ἐρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως, Σωσίπατρε, τῆς Ἀνθούσης ἐρῶν. φρονίμων ὀφθαλμῶν ἐστὶ τεκμήριον νεάνιδος ἐρῶν εὐπρεποῦς. μὴ στέναζε κάλλει νικώμενος· μείζονα γὰρ τῶν πόνων τὴν ἀπόλαυσιν ἔξεις. ἐρωτικὸν δάκρυον προσηγές· ἠδονῇ γὰρ τὰ τῆς ἀνίας κεκέρασται, καὶ τέρπουσι 5 λυποῦντες οἱ ἔρωτες· ποικίλοις γὰρ πάθεσιν ὁ τῆς Ἀφροδίτης κεστὸς ἐγκεχάραται.

85. Πλάτων Διονυσίῳ

Εἰ λύπης ἐθέλεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους, καὶ τοῦ πάθους ἔξεις τὸ φάρμακον, καὶ τὰς μεγίστας τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ἐπόψει περαιτέρω κόνεως μὴ κεκτημένας τὸ φύσημα.

ZFB:2 Entzählung

19. Sep. 2013

Hinweise

Signatur	59. 8° 5648	Stok	Bc
----------	-------------	------	----

RS

Bub

AKI

4.9.

Titelaufn.

AKB

29.8.

Ky

FK

1 Byzantinistische 2.9. 4tes

Bio K

Bild K

SWK

Sonderstandort

Signum

Ausleihe-
vermerk

Präsenz-
nutzung

59. 8° 5648

